

1930 Frietsch.

ANTECKNINGAR FRÅN MIN STUDIERESA TILL ENGLAND

B. Frietsch.

Vid min ankomst till Royal Bank of Scotlands Londonkontor i början av oktober senaste år, emottogs jag på det vänligaste av direktörerna för kontoret herrar Robb och Thomsen samt direktör Whyte, som för tillfället uppehöll sig i London. Deras mening var att placera mig vid fondavdelningen (Securities) att börja med, men dels på grund av att den ständigt rådande utrymmesbristen för tillfället var känbarare än vanligt, emedan inspektörerna från huvudkontoret höllo på med revisionen, dels till följd av att en ung estländare som även praktiserade vid banken, för tillfället arbetade vid denna avdelning, ändrades denna plan efter någon dag, och jag transporterades i stället till valuta-avdelningen - Foreign Exchange - till vilken även hörde avdelningarna för in- och utländska incassi, rembursar, utländskt mynt ävensom därtill hörande bokföring. Här fick jag att börja med stifta bekantskap med inkassoarbetet på utlandet.

Denna plats sköttes av två tjänstemän, av vilka den ena expédierade de uppdrag, som inkommo genom bankens olika kontor i Skottland, den andra åter de, vilka insändes direkt av bankens kunder. För underlättandet av arbetet, vilket vanligen var ganska omfattande funnos tvenne register: det ena för inkassouppdrag från filialkontoren (jämna registernummer), det andra för kundernas direkta uppdrag (udda registernummer). Härigenom kunde båda utföra sin bokföring oberoende av varandra, vilket icke vore görligt om endast ett register funnes. Kontrollen av avräkningar och verifikat försiggick sålunda, att de två tjänstemännen ömsesidigt kontrollerade varandras arbete och underskrevo bokföringslapparna samt remissbreven. Då dessutom all brevskrivning (till stor del ifyllning av tryckta formulär) utfördes av avdelningens maskinskrivare och i vanliga fall icke erfordrade underskrift av någon chef (Bil. 1-2), kunde rätt stora kvantiteter post, som inkommit på morgonen, bliva behandlad och åter expédierad på eftermiddagen.

Själva avräkningen av ingångna inkassoväxlar på utlandet utfördes i det närmaste på samma sätt som vid Finlands Bank. Ombudets konto debitterades under uppgift (Bil. 3) med nettobeloppet av den in-

kasserade växeln. Bankens egna kostnader frändrogos och insattes på "Profit and Loss", och resten insattes i regeln på uppdragsgivarens konto i banken, medan ett kort avisbrev tillsändes honom (Bil. 4). Om han mot vanligheten icke hade konto i banken, erhöll han en check.

Hade inkassouppdraget inkommit från landsorten, var tillvägagångssättet detsamma, utom att nettobeloppet krediterades det kontor, som insänt uppdraget. På inbetalningslappen (Bil. 6) utskrives icke kontots namn, vilket vore "Royal Bank of Scotland" motsvarande vårt "Konttorien tili", utan endast filialens namn.

I dessa fall har inkassoväxeln antagits lyda å pund. Om den åter vore betalbar i ett annat lands valuta, förfor man i likhet med vad fallet är hos oss sålunda, att beloppet omräknades enligt dagens inköpskurs för ifrågavarande valuta, varefter kunden erhöll motvärdet i pund. Några inkassokostnader avdrogos icke i detta fall (Bil. 5, 6 och 7). I sammanhang med inkassouppdrag på utlandet kunde ännu några ord nämnas. Banken lägger stor vikt vid att erhålla ett erkännande av ingången av de dokument, som sändas till inkasso. Skulle detta erkännande icke ingå inom skälig tid, göres anmärkning därom per brev.

In blanco endosserade växlar endosseras icke av banken vidare utan förses endast med stämpeln: Remitted for collection by Royal Bank of Scotland, vilken stämpel icke förses med underskrift.

Vid remitterande av växlar till inkasso böra följande instruktioner ingå i det medföljande brevet:

- 1) Om växeln skall protesteras för non-accept eller non-betalning,
- 2) om non-betalning skall meddelas telegrafiskt,
- 3) om dokumenten skola utlämnas mot betalning eller accept, och
- 4) disponering av varan ifall av non-betalning.

Vid inkassering av växlar på utlandet åtager sig banken intet ansvar för de ombud eller agenter, som användas, eller för remisör, som dessa ombud sända som likvid. Detta påpekas uttryckligen i det erkännande, som banken sänder till kunderna vid mottagandet av deras inkassouppdrag (Bil. 8).

Förutom upptagande av protest vidtager banken inga som helst åtgärder av juridisk natur.

Beträffande inkassotariffen kan påpekas, att densamma varierar väsentligt beroende först och främst på, i vilket land växeln förfaller till betalning. Kostnaderna variera i regel mellan 1 shilling och 6 shilling per hundra pund, men kunna stiga ända till 15 å 16 shilling (Kamerun, Syd-Amerika, Island o.s.v.). Härtill kommer dessutom utländsk växelstämpel och porto. Många av bankens större kunder, isynnerhet de stora exportfirmorna, hava dock erhållit väsentliga lättnader och tillämpas för dem speciella nedsatta tariffer, emedan konkurrensen mellan bankerna även på detta område är mycket stor.

Personalkonto föres för alla utländska inkassoväxlar. Även växlar på kort sikt införs å detta. Detta är av stor vikt då det gäller att hastigt skaffa sig en överblick av en kunds ställning, t.ex. då hans konto är övertrasserat eller dylikt.

I detta sammanhang kan även nämnas några ord om stämpel-skatten för växlar. För växlar, vilka äro utställda utomlands och betalbara i England eller utställda och betalbara i England, är stämpelskatten:

Checker eller trattor betalbara vid uppvisandet, 3 d/s eller 3 d/d	2 d. per styck
övriga trattor och växlar lydande å belopp till £10/-	2 d.
£10/- - 25/-	3 d.
£25/- - 50/-	6 d.
£50/- - 75/-	9 d.
£75/- - 100/-	1 sh.
därutöver, för varje hundratal eller delar därav	1 sh.

Härvid är att observera att för checker, växlar och dyl., vilka äro utställda i utlandet, stämpelskatten erlägges genom påklistrande av lösa stämpelmärken, medan åter för checker och växlar, vilka utställas inom landet, bör användas blanketter, å vilka stämpelkontoret intryckt ett märke utvisande det belopp, som erlagts i stämpelskatt.

Inkassouppdrag från utlandet.

I princip skilja sig de metoder, som tillämpas i denna del av bankverksamheten icke heller nämnvärt från våra egna. I vissa avseenden äro arbetsmetoderna enklare, men detta beror helt enkelt på de olika förhållanden som råda. I en engelsk bank har uppdragsgivaren vanligen ett konto, vilket banken i de flesta fall har order att kreditera med det nettobelopp, som utfaller å hans inkassouppdrag, oberoende av vilket myntslag växeln eller trattan lyder på. Och då dessutom växeln oftast är utskriven betalbar i pund, bortfalla naturligtvis många tidsödande omräkningar och bokföringsoperationer, vilka t.ex. hos oss äro nödvändiga.

Då en inkassoväxel inkommit bokföres den i ett register. Därefter skrives ett kreditreversal upptagande hela växelbeloppet samt ett debetreversal för stämpelskatten. Genom dessa kassalappar krediteras eller debiteras kundens konto direkt utan användande av något särskilt inkassokonto. Dessa kassalappar förvaras sedan till betalningsdagen, då de gå till kassan och bokföringen.

Inkassoväxlar betalbara i London äro provisionsfria men icke de som äro betalbara i landsorten. Någon bestämd inkassotariff finnes dock icke, utan kan provisionen variera beroende på avtal med uppdragsgivaren. Vanligtvis utgår den dock med 6 d. per £100 för clean bills och 1 sh. per £100 för dokumenttrattor. Om provisionen skall avdragas för en växel, måste ytterligare en debiteringslapp utskrivas, i annat fall erfordras endast de tvenne lappar som nämnts.

Själva sättet att inkassera penningmedlen av trassaten uppvisar vissa väsentliga skiljaktigheter från den praxis, som tillämpas hos oss i Finland.

Checker, dragna på banker i London eller den engelska landsorten, gå naturligtvis genom clearingen, antingen Town Clearing, Metropolitan eller Country Clearing.

Skottska och irländska checker gå icke genom clearingen utan måste inkasseras genom den skottska eller irländska bank, som

anlitats som ombud.

Emedan Bank of Englands huvudkontor endast deltagar i clearingens "outward"-sida, måste alla checker, växlar och dividend warrants, vilka äro betalbara där inbetalas direkt till den inkasserande bankens kredit vid Bank of England.

Trattor eller växlar måste alltid presenteras till betalning hos trassaten eller acceptanten. Det förekommer därför icke, att banken, såsom fallet är hos oss, skulle sända ett avisbrev med uppmaning till trassaten att infinna sig å banken för att reglera sitt mellanhavande med densamma.

En tratta, som är betalbar vid uppvisandet, kan därför presenteras till betalning när som helst genom en "walk-clerk" eller en vaktmästare och bör då i regeln omedelbart honoreras. Om trattan är dragen utan protest returneras den i vanliga fall omedelbart, om betalning icke äger rum. Hos oss har praxis blivit den, att en tratta aviseras brevligen; om detta icke medför resultat, kräves trassaten efter någon vecka per telefon, och först efter tre veckor å en månad anses det vara tid att returnera trattan till uppdragsgivaren, om icke trassaten under tiden bekvämat sig att betala. Detta är naturligtvis ägnat att göra begreppet "à vista" fullkomligt meningslöst.

Trattor, utställda att betalas ett visst antal dagar efter sikt, behandlas även enligt en betydligt snabbare metod än vad vi äro vana vid. Om banken t.ex. emottagit till inkasso en tratta betalbar 5 dagar efter sikt, så sändes den omedelbart per "bill-walk" till trassaten för att accepteras av honom. Väger han accept, finnes endast två utvägar: antingen att låta notera trattan för non-accept eller att returnera den omedelbart beroende på uppdragsgivarens instruktioner. Stundom kan det ju även förekomma, att man erhållit order om att efter någon dag ånyo presentera trattan för acceptering, t.ex. om accept vägras på grund av att varan icke anlant. Men i regeln behandlas dessa papper mycket summariskt, vilket man icke kan säga är fallet hos oss.

Enligt engelsk praxis är acceptanten icke tvungen att sända och betala växeln; den måste presenteras hos honom till betalning under hans vanliga affärstid. Dock är det icke nödvändigt att den pre-

obs!

senteras för acceptanten personligen. Det är tillräckligt om den presenteras i hans hem eller å hans affärsplats för någon person, som kan anses kapabel att taga del av ärendet. Om en check erbjudes som betalning utlämnas växeln icke utan fästes vid checken och utlämnas först då likvid för denna erhållits. I praktiken förfar man härvid sålunda, att acceptantens check jämte bifogad växel sändes till clearingen och att banken, på vilken acceptanten dragit checken vid tillfälle utlämnar växeln till honom.

Detta sätt att inkassera accepter skulle dock ställa sig alltför ovigt och erfordra en massa "walk-clerks" isynnerhet i en storstad som London, och om banken har en stor växelportfölj. Därför följer man även för det mesta ett annat förfaringssätt, nämligen att acceptera växeln betalbar i acceptantens bank. Den inkasserande banken har då endast att på förfalldagen sända växeln till clearingen i vanlig ordning, och om växeln icke returneras samma dag, kan man förutsätta, att den är betald. En del banker inlösa icke sina kunders accepter, om icke kunden insänder en uttrycklig order att inlösa växlarna vid presentation. Andra banker åter åtnöja sig med det avis, som ingår i accepten på växeln. Det förra sättet är dock det säkrare och därför att föredraga.

Detta sätt att inkassera växlar är ju synnerligen enkelt och inbesparar såväl acceptanten som banken både tid och arbete. Det enda som erfordras är att acceptanten har konto i en bank, vilket man kan förutsätta åtminstone ifråga om affärsväxlar, vidare att han i accepten utsätter, i vilken bank växeln är betalbar, och att han tillsänder sin bank en förteckning över de växlar, den äger att inlösa. På förfalldagen inkommer växeln i likhet med checker, som äro dragna på banken. Den granskas, och om den är i ordning, och acceptanten har pengar på sitt konto, debiteras detta konto med växelbeloppet, och införes detta i kundens pass-book eller kontokurrant. Om den icke är i ordning, returneras den samma dag med anteckning om orsaken, och den inkasserande banken har då den vanliga utvägen att låta notera eller protestera den.

Man kunde mycket väl tillämpa denna metod även hos oss, om också våra förhållanden äro så små, att detta icke tills vidare är

av behovet påkallat.

Här må ytterligare i korthet behandlas de i England brukliga "three days of grace". Ursprungligen hava de väl motsvarat de överdagar, som tillåtas i Finland, men numera hava de alldeles förlorat den karaktär av "nådatid", vilken överdagarna ännu hava hos oss, och äro egentligen utan betydelse. En växel kan och får icke presenteras före den sista överdagen och då växlar diskonteras inberäknas i räntan även dessa tre dagar. Det naturligaste vore därför att helt avskaffa dessa tre överdagar, men detta torde dock dröja. Det står likväl den enskilde fritt att undvika överdagarna genom att i växeltexten inrycka en tidsbestämmelse t.ex.: "On 1st August 1930 without grace" eller "On 1st August 1930 fixed", i vilket fall växeln förfaller och är betalbar denna dag.

Om växeln icke honoreras på förfallodagen, behöver den icke protesteras omedelbart, utan kan man vidtaga en förberedande åtgärd "noting". Möjligheten att protestera växeln är då bevarad i England för all framtid, - i Skottland åter för 6 månader. Noting erbjuder obestriddligt vissa fördelar. Först och främst äro kostnaderna betydligt lägre än för protest. (Noting ca. ^{-2/6, protest} /-10/-). Och då ett ofta förekommande skäl för non-betalning är "no advice", är det fördelaktigare att vänta ett par dagar efter det växeln noterats, sedan ånyo presentera den, och om resultatet då är negativt - protestera. För utländska växlar d. v.s. växlar utställda utomlands gällar dock som regel, att de icke endast noteras utan även protesteras.

Vid inkassoavdelningen utfördes även diskontering och bokföring av inhemska växlar, men anser jag lämpligare att beröra denna del av bankrörelsen i samband med den övriga utlåningen.

Remburser.

Sedan jag lämnat inkassoavdelningen, följde jag en kort tid med arbetet vid remburs-avdelningen.

Genom London-kontoret gå alla remburs, som öppnas av banken oberoende av, om de äro till förmån för en kund vid detta kontor

Utom dessa böcker föres ännu ett personalkonto för krediterna.

Så snart banken emottagit skeppningsdokumenten hörande till någon av remburserna samt accepterat växeln, sändes ett avisbrev till kunden (Bil. 10). Därefter debiteras kundens konto med provisionen beräknad enligt 1 % per annum, vilket belopp inbetalas på "Profit and Loss" (Bil. 11 & 12).

Varuskeppningar finansieras ofta sålunda, att exportören inlämnar till sin bank skeppningsdokumenten jämte en siktratta dragen på köparen. Banken diskonterar trattan mot säkerhet av skeppningsdokumenten och sänder den därefter jämte dokumenten till sitt ombud eller sin filial på köparens ort. Beroende på överenskommelse mellan partena kunna dokumenten utlämnas till köparen emot accept av trattan. Detta är i synnerhet fallet, då det är fråga om firmor, vilkas soliditet är välkänd. Mycket vanligt är dock även, att banken presenterar trattan till accept, och att köparen erhåller skeppningsdokumenten först då han erlagt likvid på förfallodagen. Om köparen likväl önskar komma i besittning av dokumenten före förfallodagen, har han endast att betala växelns belopp med avdrag av ränta. Detta kallas vanligen "Retiring bills under rebate". Detta ränteavdrag beräknas vanligen enligt en räntesats, som är en halv procent högre än den ränta, som storbankerna betala å depositioner på kort tid.

Bankerna i London utlämna särskilda formulär åt dem, vilka önska lösa dokumentväxlar under rabatt. (Bil. 13-15) Såsom av dessa synes äger kunden att fylla i de olika växlarnas belopp, slutsumma, rabatten som önskas samt den slutliga nettosumman. Banken har endast att kontrollera kalkylen. Av bil. 13 och 14 framgår även att betalning bör ske i kontanter, och att check icke emottages i utbyte mot växel. Om acceptanten har konto i banken försiggår likviden sålunda, att banken debiterar hans konto med nettobeloppet (Bil. 16).

Bokföring.

För att få en allmän överblick över arbetet vid "Foreign Exchange Department" följde jag även en tid med bokföringen vid denna

avdelning. Detta arbete uppvisade i grunden rätt stora likheter med "Rescontra"-bokföringen vid Finlands Bank, och inskränker jag mig därför till att omnämna de väsentligaste olikheterna. För att börja med det yttre, så skilde sig själva kontoboken från den vi använde däri, att den bestod av ett lösblad-system. Denna detalj är av en viss vikt vid en bank med en omfattande valutahandel och ett stort antal utländska ombud, då det därigenom är omöjligt att beräkna huru stort utrymme i boken ett visst ombud kommer att erfordra under årets lopp, och då dessutom ett flertal nya ombud kan tillkomma. Användandet av ett lösblad-system är därför ett gott sätt att spara på utrymmet i en bok, som det oaktat även hos Royal Bank hade ett ganska ohanterligt format, vilket man lätt inser, om man kastar en blick på listan över bankens utländska ombud (Bil. 17).

Här vill jag även omnämna att lösblad-böcker i många fall fått ersätta den gamla typen av liggare såväl vid Royal Bank som vid Bank of England. Någon fara för att blad skulle kunna förkomma eller nya blad olovligen insättas förefinnes knappast, då pärmarna kunna låsas och nyckeln förvaras t.ex. hos kamrern eller avdelningschefen.

Själva uppställningen av boken är såtillvida olik vår, att debet- och kreditkolumnerna äro jämnlöpande å samma sida. Härigenom möjliggöres saldering för varje post eller summa poster, som samtidigt införas. Detta innebär naturligtvis en fördel i det avseendet, att ställningen lätt kan överblickas men medför betydligt mera arbete, varjämte möjligheterna för felräkning väsentligt ökas. För att motväga denna nackdel har man infört en kontrollbok, vilken föres av en annan person än den, som sköter själva kontoboken. I denna kontrollbok införas under dagens lopp alla transaktioner, som hänföra sig till utländska korrespondenters konto. Följande morgon kollationera kamrern och bokförarn de båda böckerna post för post. Härigenom vinnes visshet om, att alla poster äro riktigt bokförda, samt att eventuell misstämning vid balansuttagningen står att söka i oriktig saldering.

Diskonterade utländska växlar och checker bokföras direkt på utländska valutor som en underavdelning: "Foreign Exchange a/c 2".

Då en utländsk växel diskonteras debiteras detta konto, och beloppet införes i debetkolumnen i "Rescontran". Då växeln ingått, överstrykes beloppet och införes i kreditkolumnen, dock icke jämsides med debetposten utan endast under den dags datum då den ingått. Saldot uttages för varje post som bokföres.

Om växeln lyder å pund (Foreign Bills purchased: Sterling), så debiteras ombudets löpande räkning i banken, då meddelande ingår, att växeln är betald. Samtidigt krediteras "Foreign Exchange a/c 2". Lyder den åter å utländsk valuta (Foreign Bills purchased: Currency), måste man debitera utländska korrespondenters räkning och kreditera "Foreign Exchange a/c 2". (Alla dessa operationer gå genom kassan).

"Foreign notes" bokföres även som en avdelning av "Foreign Exchange" dock icke specificerade (härför finnes en särskild bok) utan endast slutsummorna för dagen, varvid varje myntslags motvärde i pund upptages skilt för sig.

Utländskt mynt hålles icke i regeln liggande i kassan, med undantag av någon mindre summa franska francs, vilka röna största efterfrågan. Dollars efterfrågas även, men därav inkommer varje dag så stora remissor från landsorten, att behovet därigenom lätt täckes. I regeln säljes det utländska myntet dagen efter det ^{skit} inkommit till en "broker", som för detta ändamål infinner sig alla dagar. Någon gång remitteras även sedlar till respektive utländska ombud att gottskrivas bankens konto. Om någon av bankens kunder önskar köpa utländska sedlar, så gives en order åt brokern, som inom kort levererar dem till banken. Genom detta system minskas bankens vinst på utländskt mynt naturligtvis rätt betydligt. Under bokföringsåret oktober 1927-oktober 1928 inköptes utländskt mynt till ett värde av £132,000. Vinsten härå utgjorde £540.

Såsom underavdelningar av "Foreign Exchange" bokföres ytterligare:

- 1) "Profit & loss" = provisioner å valutaaffärer,
- 2) "Cables" = telegramkostnader,
- 3) "Sundries" = huvudsakligast provisioner å rembursar.

Som helhetsintryck av mitt besök vid "Foreign Exchange"-avdelningen vill jag framhålla, att inga nyheter kunde noteras, att systemet delvis var föråldrat och rätt primitivt men arbetstempot dock snabbt vilket möjliggjordes genom en väl inarbetad personal och en ändamålsenlig arbetsfördelning.

Utländska avdelningen (Foreign Department).

Denna avdelning är fullständigt oberoende av valutaavdelningen (Foreign Exchange Department) och har närmast att göra med de utländska ombudens operationer på sina pundkonton. All utländsk post hämtas på morgonen till denna avdelning; öppnas och sorteras, registreras, samt fördelas på respektive avdelningar i banken.

Alla checkremissor och utbetalningsorder behandlas av avdelningen, så snart posten är fördelad. Därförinnan uppgöres likväl en förteckning över de transaktioner, som de emottagna breven giva anledning till. Denna förteckning upptager å ena sidan alla utbetalningar, banken har att verkställa under dagens lopp samt alla aviserade checker, vilka lyda å £2,000/- eller däröver. Å andra sidan förtecknas alla ingångna checkremissor (minimum £200/-), samt aviseringar över inbetalningar, som komma att äga rum. Sedan allt är förtecknat summeras de olika beloppen på in- och utbetalningssidan, varefter listan sändes till direktören, som på grund av denna och liknande uppgifter från andra avdelningar kan bilda sig en viss föreställning om, huruvida efterfrågan på penningar kommer att bliva större eller mindre än vanligt, och sålunda i god tid vet att vidtaga sina åtgärder.

Alla checkremissor behandlas omedelbart därpå av avdelningen. Checkerna måste nämligen så fort som möjligt sändas vidare till clearing-avdelningen. Då arbetet härigenom kommer att vara mycket intensivt på morgonen, medan det på eftermiddagen är lugnare, får avdelningschefen rekvirera nödig handräckning från andra avdelningar.

Checkerna fördelas först i olika grupper: Londonchecker (Town- och Metropolitanchecker), Countrychecker samt skottska och irländska. Detta är nödvändigt på den grund, att de olika slagen av chec-

ker erhålla olika valutadagar. Londoncheckerna valutas sålunda samma dag, Countrycheckerna tre dagar och "Scotch and Irish cheques" fyra arbetsdagar efter ankomstdagen. Därefter utskrivas inbetalningsreversal för respektive ombuds konton; skilda reversal för varje slag av checker. I de fall då checkerna icke äro stämpelbelagda erfordras dessutom ett debetreversal för stämpelskatten (2d. per check). Checkerna endosseras därpå och sändas sedan vidare: Town-, Metro- och Countrycheckerna till kassan och clearingavdelningen, de skottska och irländska checkerna åter till avdelningen för "Inter-Branch Transactions" eller korrespondensavdelningen. De skottska och irländska checkerna inbetalas icke omedelbart å ombudets konto utan å ett särskilt konto "Revenue & Exchange". Fyra dagar senare belastas detta konto åter med checkernas värde, varefter ombudet krediteras. Så snart checkerna expedierats utskrivas krediteringsbrev för resp. ombud oberoende av om de gälla London-, Country- eller skottska checker. Man inväntar sålunda icke något meddelande om, att checkerna verkligen blivit betalda. Om det senare skulle visa sig, att en check icke gått in, debiteras kundens konto åter, varefter han underrättas därom brevligen - eller om det gäller ett större belopp - telegrafiskt. Om kunden önskar försäkra sig om, att den check han insänt verkligen blivit betald, innan hans konto krediteras, bör han i remissbrevet framhålla, att han emotser kreditering efter ingång.

Aviserade checker föras omedelbart till resp. kunders debet och krediteras kontot "Manager Royal Bank of Scotland to meet drafts drawn by - - -".

Den utländska avdelningen ombesörjer även all telegramväxling vare sig det gäller enkla eller chiffertelegram.

Clearingen.

Det engelska clearing-systemet är alltför väl känt för att behöva närmare beröras annat än i de punkter, som särskilt angå Royal Bank of Scotland.

För närvarande äro 11 banker medlemmar av "the Clearing House", nämligen följande:

Bank of England
Barclays Bank Limited
Coutts & Co.
Glyn, Milles and Co.
Lloyds Bank Limited
Martins Bank Limited
Midland Bank Limited
National Bank, Limited
National Provincial Bank Limited
Westminster Bank Limited
Williams Deacon's Bank, Limited.

Av dessa deltagar Bank of England endast i "out-clearing" d.v.s. alla checker, växlar, dividend-warrants, o.s.v., som äro betalbara där måste inlämnas över disken till resp. bankers kredit. Medlemmarna av Londons Clearing House bilda en mycket exklusiv krets, varför även de irländska och skottiska bankerna (med undantag av National Bank, vars huvudkontor är i London) i likhet med många andra icke äro medlemmar därav, oaktat de flere gånger försökt erhålla tillstånd att deltaga i clearingen. De äro därför tvungna att anlita någon av clearingbankerna som ombud. Royal Bank of Scotland anlitar sålunda Bank of England samt Westminster Bank Limited.

Checker och växlar betalbara i någon av clearingbankerna sorteras varje morgon först med avseende å de olika slagen av clearing (Town, Metropolitan eller Country), och sedan med avseende å de banker de äro dragna på. Efter sorteringen summeras varje banks checker skilt för sig på maskin, varefter listorna jämte checker samt en specificerad nota (Bil. 18, 19 & 20) sändas till Bank of England för att därifrån gå vidare till clearingen. Detta arbete är ju i och för sig rätt enkelt, men erfordrar en i främlingens ögon ovanligt stor apparat. Först då man kommer underfund med vilka massor av checker, som expedieras varje dag, inser man att arbetskraften är absolut nödvändig. Vid Royal Bank of Scotland, vars checkrörelse i London torde kunna anses vara relativt liten,

då huvuddelen av verksamheten bedrives i Skottland, arbetade sex å åtta personer under största delen av dagen med sortering och bokföring av clearingscheckerna. Då de olika clearingarna börja punktligt på det bestämda klockslaget gäller det att i god tid sända buntarna med checker och listor (Parcels) till Bank of England eller Westminster Bank, och har man därför utarbetat en tidtabell upptagande de klockslag, då de senast böra avsändas.

Time Table of Charges to Bank of England and Westminster Bank Ltd.

<u>Week-days</u>			<u>Saturdays</u>
B. of E.	Metro	9.50 A.M.	8.50 A.M.
"	Country	11.20 "	9.50 "
Westminster	"	11.35 "	10.10 "
B. of E.	Town	2.50 P.M.	11.20 "
Westminster 1st	"	3.00 "	11.25 "
"	2nd " latest	3.25 "	11.55 "
<hr/>			
B. of E. Transfers		3.40 P.M.	10.00 A.M.
"	" Selling days	3.45 "	
Currency notes (week-days only) not later than 1 P.M.			
<hr/>			

Med motvärdet av de checker, som inlämnats till Westminster Bank, krediteras Royal Banks kontò. Men detta saldo lämnas icke stående utan överföres största delen därav under dagens lopp till Bank of England. Endast cirka £20,000/- förblir inestående å kontot, antagligen på grund av överenskommelse mellan de båda bankerna, enär Westminster Bank utför arbetet med clearingens kostnadsfritt.

Såsom av tabellen framgår emottager Bank of England checker och växlar för Town-clearingen endast till 2.50 e.m. Alla Town-checker, som Royal Bank erhåller efter denna tid ända till 3.25 e.m. måste därför sändas till Westminster Bank, varifrån deras motvärde sedan kan överföras till Bank of England. Att denna överföring är nödvändig beror därpå, att direktionen redan på morgonen utlånat till växelbrokers största delen av det kapital, som beräknas bliva ledigt under dagen, och där-

vid dragit på Bank of England. Då någon övertrassering icke är tillåten, utan banken tvärtom bör hava ett visst kreditsaldo å sitt konto vid denna bank, då böckerna avslutas för dagen, är det även synnerligen viktigt att allt disponibelt kapital inbetalas.

Checker, dragna på de banker, som icke äro delaktiga i clearingen, måste fortfarande inkasseras per "Walk". En vaktmästare eller tjänsteman inlämnar dem till kassören i den bank de äro dragna på, varefter han en stund senare kan avhämta betalningen antingen kontant, om checkerna äro små och få eller också vanligen en "Bankers payment" (Bil. 21). Detta är en betalningsorder på någon av clearingbankerna. Om vi antaga, att Royal Bank utställer en sådan till Midland Banks förmån, så ingår själva betalningsordern, vilken undertecknas på samma sätt som checker och dyl., till vänster å blanketten. Då Midland Bank erhåller en dylik betalningsorder är det endast nödigt, att någon av bankens tjänstemän tecknar sitt namn under det färdigt utskrivna firmanamnet som bevis för att han expedierat ärendet. Dessa payment-orders, vilka användas mycket allmänt, kunna inkasseras endast genom clearingen och kunna icke överlåtas. Deras användning medför sålunda ökad säkerhet mot förfalskningar eller möjligheten att en förkommen check inkasseras av en oärlig upphittare.

Inlåningen.

Royal Bank of Scotland emottager i likhet med de flesta banker i England penningar antingen å löpande räkning eller å depositionsräkning. Om icke kreditsaldot å löpande räkningen understiger ett visst på förhand fixerat belopp är det icke brukligt, att banken debiterar några kostnader för sina tjänster. Men å andra sidan är det icke heller vanligt, att banken erlägger någon ränta å de insatta medlen. Medan kunden när han önskar kan operera å löpande räkningen medels checker, kan han icke förändra depositionsräkningen utom på de villkor, varom baken och han tidigare enats. Pengarna kunna lyftas först efter uppsägning, men i stället erlägger banken ränta, vars storlek är beroende på omständigheterna. Den kortaste uppsägningstiden torde vara 7 dagar. Räntesätserna variera oftast mellan $1\frac{1}{2}$ och 2 % under den officiella räntan, vanligen

med ett maximum av 4 % och ett minimum av 1 %.

Då penningar inbetalas på depositionsräkning för två eller flera personer gemensamt under förbehåll, att alla parter icke behöva endossera beviset vid förnyelse, eller då pengarna skola lyftas, bör å beviset antecknas: "Betalt till endera" eller "Vem som helst av dem eller deras överlevande".

Depositionsbevis äro betalbara endast vid det kontor, där de utfärdats och böra icke inlösas å andra platser utom då de presenteras av välkända personer.

Då lån beviljas mot depositionsbevis som säkerhet, bör beviset inlämnas endosserat. Om lånet är till annan person än deponenten, bör ett "Letter of agreement" medfölja. I regeln kan depositionsbevis icke användas som säkerhet för lån eller andra transaktioner vid andra kontor än det, där beviset utfärdas.

Om ett depositionsbevis anmäles förlorat, bör huvudkontoret omedelbart underrättas därom, och om det finnes orsak att antaga, att stöld föreligger, kan ett cirkulär sändas till bankens alla kontor. I detta fall äger deponenten bekosta tryckningen av cirkulären. Innan duplikat av beviset utfärdas bör alla enskildheter i saken meddelas huvudkontoret, vars tillåtelse alltid bör inhämtas. Dessutom bör deponenten jämte en borgesman giva en förbindelse att hålla banken skadelös.

I Skottland fastställas räntesatserna gemensamt av bankerna och meddelas kontoren genom allmänt cirkulär.

Om penningar inbetalas vid ett kontor för att insättas å depositionsräkning vid ett annat, beräknas räntan från inbetalningsdagen. Ränta erlägges icke å depositioner för kortare tid än 30 dagar.

Å belopp om £20,000/- och därutöver kan en räntesats av $\frac{1}{2}$ % per annum över den vanliga depositionsräntan betalas under följande villkor:

1) Depositionen bör gälla för en bestämd period, som icke är kortare än 3 månader, och förnyelse beräknas från förfallodagen.

2) Om penningarna icke lyftas vid utgången av den utfästa tiden, så skall räntan i avsaknad av ny överenskommelse beräknas en-

ligt räntesatsen för vanliga depositioner, även om depositionen skulle lyftas före utgången av 30 dagar.

3) Om penningarna uppsägas före depositionstidens utgång, så är räntan $\frac{1}{2}$ % lägre än den vanliga depositionsräntan (d.v.s. 1 % under den speciella räntesatsen), under förutsättning att beloppet varit deponerat minst 30 dagar.

4) Om den ordinära räntan å depositioner vid någon tidpunkt skulle fastställas till 4 % eller mera, skall ingen extra ränta beviljas.

Angående depositionsräkningar är förövrigt intet särskilt att säga, varför jag övergår till löpande räkningen eller "Operative Deposit Account", som benämningen lyder vid Royal Bank.

De engelska bankerna äro i allmänhet icke hågade att utan vidare öppna löpande räkningar i sina böcker. Om en främling framställer anhållan därom, fordrar banken vanligen en introduktion från någon person eller firma, som banken känner. Om introduktionen icke sker personligen fordras en skriftlig rekommendation, varförutom banken ytterligare sätter sig i förbindelse med den person, som givit rekommendationen i och för inhämtande av närmare upplysningar.

Då en ny räkning öppnas utgives en motbok (Pass-book), som allt efter kundens önskan förvaras av honom själv eller av banken. Ifall kunden innehar motboken, bör han en gång i månaden inlämna densamma till banken, för att operationerna på kontot skola kunna bokföras. I vanliga fall returneras sedan boken efter någon dag men i oktober vid bokslutet först efter en vecka. Då boken inlämnats, införas i densamma alla de in- och utbetalningar, som förekommit sedan föregående inlämningsdag. De olika posterna införas härvid direkt från verifikaten oberoende av kontoboken, i vilken de införts samma dag de gått genom kassan. Härigenom erhålles kontroll över att bokföringen är riktig. Sedan posterna införts i motboken, behöver man nämligen endast slå upp kundens konto i liggaren och ser då om saldot i denna överensstämmer med det saldo, man erhållit i motboken. Under den tid motböckerna äro hos kunderna förvaras alla verifikat fästa vid kort upptagande kundens namn,

kontots nummer m.m. Men så snart motboken är avslutad återlämnas alla checker till kunden, ty enligt engelsk praxis äro betalda checker utställarens ägendom.

De kunder, vilka icke önska få motböcker, erhålla varje månad en kontokurant. I denna införas posterna varje dag. Härigenom vinnes den fördelen, att kontokuranterna kunna utsändas tidigare, och att någon anhopning av arbete icke uppstår vid månadsskiftet.

I regeln erlägger Royal Bank icke ränta å löpande räkningar. För mycket små konton debiterar banken t.o.m. provision. Endast å stora konton, vanligen överstigande £1,000/-, gottgöres ränta, som vanligen är 1 å $1\frac{1}{2}$ % lägre än den officiella bankräntan. Därvid beräknas räntan i många fall för jämna tusental över ett bestämt belopp, vilket utgör minimigräns för räntebetalningen. Det förekommer dock även, att räntan beräknas å hela creditsaldot.

Stundom har kunden jämte en räntelös löpande räkning dessutom en depositionsräkning, vilken automatiskt krediteras eller debiteras, så snart hans löpande räkning över- eller understiger en viss summa, och är det då jämna 100- eller 1,000-tal pund, som överföras. Räntebereäkningen underlättas härigenom. Då en check presenteras vid något av bankens kontor, men betalning icke kan äga rum, emedan kunden icke har täckning för densamma på sitt konto, böra alla detaljer angående checken jämte dagen och klockslaget för presentationen antecknas i liggaren. Om en kreditbalans finnes, överföres den till en separaträkning med referens till checken. Utställaren underrättas härom, samt ^{om} att den returnerade checken måste inlämnas till banken behörigen kvitterad, innan balansen å separatkontot kan frigivas. Om andra checker presenteras, och om saldot å kundens fria konto genom nya inbetalningar blivit stort nog att täcka dessa oberoende av den summa, som är fastlåst, så kunna dessa checker inlösas. Om två eller flere checker presenteras samtidigt, och saldot icke är tillräckligt för att täcka alla, och en övertrassering icke utan vidare kan tillåtas, böra alla checker returneras, saken inrapporterades till huvudkontoret, och saldot överföras till separatkontot liksom tidigare nämnts.

Växlar, som äro accepterade betalbara vid bankens kontor, måste vid presentation betraktas såsom varande checker. Såsom en säkerhetsåtgärd i samband med dessa, bör kontorsföreståndaren anmoda sådana av sina kunder, som kunna tänkas domicilera växlar vid kontoret, att i tid meddela om att en sådan växel kommer att presenteras.

Löpande räknings-avdelningen vid kontoret i London var för övrigt den, som sysselsätter det största antalet personer d.v.s. omkring ett tjugotal. Det oaktat är det i ögonen fallande huru få kunder personligen besöka banken. Detta beror därpå, att en stor del av affärerna utföras per post (t.o.m. motböckerna sändas ofta på detta sätt) samt att de checker, som kunderna utställt, vanligen inlämnas till banken i stora poster av de andra banker, som inlöst dem. Dessutom erfordras icke kundernas personliga medverkan i de fall, då banken har en fordran hos kunden (räntor, provisioner, stämpelskatt m.m.), utan debiteras kontot direkt under uppgift i motboken eller kontokurantten.

De utländska korrespondenternas räkningar skötas i huvudsak enligt samma principer som övriga löpande räkningar, och behöver jag därför icke närmare behandla dem. Jag vill endast för jämförelsens skull uppräknat några av de största utländska kundernas tillgodohavanden för ett år sedan:

Banque de France	ca. £1,300,000-/-
Société Générale, Paris	£ 600,000-/- (deposition)
Banca d'Italia	ca. £ 450,000-/-
Latvijās Banka	£ 300,000-/- (deposition)
" "	ca. £ 100,000-/- (löpande)
Narodni Banka	£ 300,000-/- (deposition)
Finlands Bank	ca. £ 170,000-/-

Utlåning.

Vid Royal Bank of Scotland förekommer följande slag av utlåning:

- I. Diskonterade växlar (inclusive Treasury Bills):
 - a) London Bills
 - b) Country Bills
 - c) Local Bills
- II. Övertrasseringar å löpande räkning (Overdrafts on Operative Deposit Accounts)
- III. Kassaräkningar (Cash Accounts, förekomma endast vid kontoren i Skottland)
- IV. Lån till kunderna (Loans to Customers)
- V. Växelmäklarnas lån (Bill Brokers' Reserves)
- VI. Börsmäklarnas lån (Loans on Stocks)

I.

Diskonterade växlar.

Såsom en allmän regel kan man omedelbart fastställa, att diskonteringen av växlar i väsentlig grad ligger utom London-bankernas verksamhetsområde och i stället i händerna på Bill Brokers samt vissa diskontfirmor. Växelmäklarna inköpa så många växlar de kunna till kurser, som vanligen understiga Bank of Englands diskontranta. Deras eget kapital är dock otillräckligt i förhållande till det stora antal växlar, som alltid utbjudes. De äro därför tvungna att vända sig till bankerna för erhållande av kredit, och denna gives i form av korta lån, vilka ofta löpa för mycket korta perioder. Härefter ligger, kort sagt, ett av de mest utmärkande dragen för penningmarknaden i London.

De växlar, som London bankerna innehava, hava sålunda ofta kommit i deras besittning på indirekt väg d.v.s. genom växelmäklarna. Detta gäller i synnerhet det bästa slaget av växlar. I allmänhet inskränka sig bankerna till att direkt diskontera endast sådana växlar, som erbjudas dem av deras stora kunder från handelsvärlden.

Vid första påseendet förefaller det rätt egendomligt, att bankerna acceptera detta mellanhandssystem, men i verkligheten hava de go-

da skäl härför. I ett handelscentrum som London erfordras det stor specialkännedom om personer och förhållanden, för att man med framgång skall kunna bedriva växeldiskontering. Växelmäklarna hava på grund av lång erfarenhet skaffat sig en noggrann kännedom om ett stort antal firmors finansiella ställning. Bankerna åter finna det fördelaktigt att uteslutande ägna sin uppmärksamhet åt sina egna kunder och deras förhållanden och överlämna gärna besväret att införskaffa upplysningar angående växelgäldenärerna åt brokers, innan de taga någon befattning med växlarna.

Även i Skottland intager växeldiskonteringen en relativt undanskymd ställning jämförd med den övriga utlåningsrörelsen. Enligt vad jag erfor har antalet diskonterade växlar under de senaste åren oavbrutet minskats. Detta skulle huvudsakligen bero därpå, att de stora handels- och industrifirmorna alltmera övergått till att i stället för att fylla sitt kreditbehov genom diskontering av återförsäljarnas växlar, överenskomma med bankerna om övertrasseringar (Overdrafts) och i stället bevilja återförsäljarna öppna krediter. Härpå tyder även det faktum, att vid bokslutet i oktober 1929 Royal Banks växelportfölj inskränkte sig till £6,215,000/- varav Treasury Bills £2,595,000/- medan "Advances on Cash Credit and Current Accounts" utgjorde omkring £22,410,000/-.

Vid Royal Bank of Scotlands kontor i London förekommer två slag av växlar nämligen: London Bills och Local Bills.

London Bills. Gemensamt för dessa växlar är, att de äro betalbara i London. Men därtill fordras ännu, att de skola lyda på belopp överstigande £500/- eller också att deras löptid är längre än 6 veckor.

Local Bills vid London-kontoret äro:

- 1) växlar, vilka lyda på mindre belopp än £500/- och äro betalbara i London.
- 2) växlar med kortare löptid än 6 veckor oberoende av storleken; betalningsort London.
- 3) växlar, som förfalla till betalning på annan ort oberoende av belopp eller löptid.

Således upptages t.ex. en i London diskonterad växel på £1,000/-, betalbar i Manchester, bland Local Bills.

Vid kontoren i Skottland förekommer dessutom ett särskilt konto för Country Bills, som förfalla på andra orter med undantag av London. Växlar, som förfalla på denna ort, bokföras alla såsom London Bills utan avseende å belopp och löptid.

Själva metoden för diskontering och bokföring av växlarna är ganska primitiv och skulle säkert icke kunna tillämpas om växeldiskonteringen utövades i större skala.

Om vi antaga, att Bremer Bank, Bremen, har ett antal pundväxlar deponerade hos Royal Bank i London men önskar diskontera en av dessa och få det utfallande beloppet överfört till sitt konto, så utföres detta sålunda, att en diskonteringsnota (Bil. 22) utskrives, därpå en krediteringslapp för löpande räkningen (Bil. 23), en krediteringslapp för stämpel-skatten (Bil. 24) samt för bokföringen en lapp (Bil. 25) upptagande å ena sidan det belopp varmed London Bills debiterats och å andra sidan det, varmed räntekontot krediterats.

För diskonterade växlar finnes vid London-kontoret tvenne register, det ena för London Bills, det andra för Local Bills. I dessa införas alla detaljer angående de växlar, som diskonterats under dagens lopp samt slutsummorna. Dessutom finnes en förfallobok, som är gemensam för alla slag av växlar både bankens egna och sådana, som inköpts för kundernas räkning eller av kunden deponerats i banken till förfalldagen. I denna förfallobok reserveras fyra sidor för varje kalenderdag.

Å första sidan införas Local Bills.

Å andra sidans nedre hälft införas London Bills, vilka alltid sändas till huvudkontoret och där förvaras tills ett par dagar före förfalldagen, då de återkomma till London och införas upptill å samma sida i förfalloboken under beteckningen "B.R.C." (Bills received for collection).

Tredje och fjärde sidorna äro reserverade för "B.L." (Bills lodged for collection), vilka icke ägas av banken utan såsom ovan nämnts inlämnats av dess kunder.

Slutligen vill jag omnämna en del av de allmänna regler, som gälla växelrörelsen vid banken.

I regeln bör huvudkontorets godkännande inhämtas, innan en diskontråkning av betydelse öppnas. Därvid bör kontorsföreståndaren meddela fullständiga upplysningar angående den persons ställning, för vilken anhållan göres. Han bör även meddela när han önskar, att en bestående växel-limit skall förändras eller upphävas. Han är endast berättigad att diskontera för personer inom sitt distrikt, vilka i regeln hava sina övriga bankaffärer vid kontoret.

Finansväxlar böra icke, utom i undantagsfall, diskonteras utan huvudkontorets tillåtelse. Därjämte bör föreståndaren, så vitt möjligt, antingen personligen eller per brev kommunicera med parterna för att fastställa signaturernas äkthet.

Växlar, som äro betalbara å andra orter, böra alltid översändas för presentation, även om de skola omsättas.

Inga raderingar eller väsentliga ändringar äro tillåtna utan alla växelgäldenärers synbara medgivande.

Kontorsföreståndaren bör vägra att fylla i eller låta någon av tjänstemännen fylla i blanka eller ofullständiga växlar, sedan de blivit undertecknade.

Varje signatur bör vara i bläck.

Om en check gives som betalning, får växeln icke utlämnas förrän checken inkasserats utom i det fall, att utställaren av checken är välkänd.

London och Country Bills sändas till huvudkontoret samma dag de diskonterats, om icke förfalldagen är så nära, att de måste sändas direkt till betalningsorten för inkassering.

Local Bills sändas till huvudkontoret med veckorapporten. De returneras månadsvis till filialen, varvid de omedelbart böra jämföras med förfalloboken. Lokala växlar med kortare löptid än sex veckor förvaras vid kontoret och göres anteckning därom i rapporten. Alla London och Country Bills, som returnerats obetalda, skola överföras till "Past Due Bills Account" och krediteras resp. växelkonto omedelbart vid emottagandet. Lokala växlar åter överföras innan böckerna avslutas för veckan.

Obetalda växlar skola "noteras" samma dag de förfallit, och växelgäldenärerna underrättas per första post.

Innan jag närmare behandlar de övriga slagen av lån, som förekomma vid Royal Bank, vill jag nämna några ord om de allmänna bestämmelser som gälla desamma.

Rätten att bevilja "Cash Credits" och lån emot obligationer, garanti eller annan säkerhet tillkommer direktörerna, och kontorsföreståndaren bör därför insända till huvudkontoret varje anhållan. Denna bestämmelse gäller dock icke London-kontoret, som även i detta avseende intager en självständig ställning. Den anhållan lånesökanden inlämnar skall innehålla en uppgift om beloppet samt den säkerhet han kan erbjuda. Då kontorsföreståndaren insänder denna anhållan, bör han meddela fullständiga uppgifter angående sökandens finansiella ställning, ändamålet med lånet och den antagliga löptiden. Dessutom skall han utan reservation meddela sin egen åsikt om förslaget och den erbjudna säkerheten. Om det är möjligt bör en kopia av sökandens senaste bilans jämte vinst- och förlusträkning bifogas.

Följande punkter böra särskilt ihågkommas:

- 1) att god personlig säkerhet är att föredraga framom säkerhet i fastighet,
- 2) att i fall av personlig säkerhet banken i regeln fordrar jämte sökandens namn åtminstone två borgesmän (vardera fullkomligt goda för lånets hela belopp), vilka alla skola förbinda sig solidariskt,
- 3) att det finnes starka invändningar emot lån mot säkerhet i fabriker, allmänna arbeten och dylikt,
- 4) att livförsäkringar endast uppskattas till deras matematiska värde (Surrender value),
- 5) att endast värdepapper, vilka äro till fullo betalda och icke medföra någon förbindelse kunna godkännas, och att säkerheten i regeln bör hava ett börsnoterat värde,
- 6) att lån emot konnossement eller varuhus-warrants endast kunna ifrågakomma för kunder av högsta klass. Godset bör stå i bankens namn i varuhusets böcker och skall vara fullt försäkrat,
- 7) att lån emot fartygsegendom eller andel i fartyg eller fartygsbolag äro förenade med betydlig risk och i många fall svårigheter, varför sådana lån kunna beviljas endast om låntagaren är känd att hava betydliga tillgångar.

Då en kredit blivit stoppad eller uppsagd tillåtas icke vidare trasseringar på kontot, ej heller kan något uppskov eller löfte därom givas utan alla parters skriftliga medgivande.

Ogulden ränta bör icke överföras till debet av någon annan räkning med resultat, att denna övertrasseras, om agenten hyser det minsta tvivel om huvudgäldenärens förmåga att betala lånesumman oberoende av borgesmännen. Under inga omständigheter får räntan balansera obetald, utan att borgesmännen underrättas och krävas. Det står öppet för varje borgesman att vid varje tidpunkt meddela om sin avsikt att uppsäga borgesförbindelsen. Detta befriar honom naturligtvis icke från att ansvara för de utbetalningar som gjorts, förrän meddelandet emottogs. Men därefter kunna några operationer på debetsidan icke ifrågakomma, innan nya arrangemang vidtagits. Huvudkontoret bör genast underrättas.

Den marginal mellan säkerheten och lånesumman, som fastställts vid lånets utgivande måste i varje fall bibehållas. Om marginalen minskas uppmanas gäldenären att antingen göra en avbetalning på lånet eller öka säkerheten.

Ifall innehavarpapper eller andra börspapper utgöra säkerhet för lån, skola de i allmänhet insändas till huvudkontoret för att där förvaras.

Övertrasseringar eller "Cash Accounts", som icke motsvaras av säkerhet eller av säkerhet till det belopp, som tidigare fastställts, anses stå för agentens risk, ifall han icke inhämtat huvudkontorets tillåtelse.

II.

Övertrasseringar å löpande räkning.

(Overdrafts on Operative Deposit Accounts)

Av de olika slagen av lån är det övertrasseringarna å löpande räkning, som uppsluka största delen av bankens lediga kapital. Principen för denna sida av låneverksamheten är, som redan benämningen anger, helt enkelt den, att banken berättigar kunden att övertrassera sin löpande

räkning upp till ett visst belopp. I praktiken ställer den rätt stora anspråk på direktörens eller filialföreståndarens omdömesförmåga och personkännedom. Det är nämligen framför allt kundens ekonomiska ställning och namn, som avgöra om, och i vilken utsträckning, han bör prestera säkerhet för sitt lån samt av vad slag säkerheten bör vara.

I fråga om mindre belopp får kunden vanligen i någon mån överskrida sitt tillgodohavande, såvida hans namn icke är dåligt.

Kunder i god ekonomisk ställning kunna även tillfälligtvis övertrassera sina konton med avsevärda belopp utan att banken gör några svårigheter. Men om debetsaldot visar symptom att bliva bestående för en längre tid, erhåller kunden en artig uppmaning att antingen täcka bristen eller också infinna sig på banken för att rådgöra om vad slag av säkerhet han önskar ställa.

Den största betydelsen har övertrasseringar för affärs- och industri-idkarna, vilka vid behov av dylik kredit göra en anhållan därom samtidigt meddelande vilken säkerhet de kunna erbjuda. Dock använda sig även farmarna i stor utsträckning därav, och ofta kunna deras övertrasseringar vara rätt stora, innan de fått säden bärgad och såld.

Säkerheten för dessa lån kan variera betydligt. De viktigaste slagen äro statspapper samt börsnoterade aktier eller aktiecertifikat. Men dessutom beviljas dessa krediter ofta mot borgen, livförsäkring samt på landsorten mot säkerhet av boskap eller lösegendom. I relativt liten utsträckning beviljar bankerna lån emot inteckning i lands- och stadsfastigheter. Detta beror därpå, att dessa äro svåra att realisera snabbt och en forcerad försäljning vanligen inbringar ett pris, som kan ligga betydligt under det normala.

Räntan för "Overdrafts" är vanligen 1 à 1½ % högre än den officiella bankräntan, beroende på säkerheten samt andra omständigheter.

För övrigt uppvisa "Overdrafts" rätt stora likheter med kassakreditivlånen hos oss.

III.

Kassaräkningar.

(Cash Accounts)

Denna låneform förekommer endast i Skottland, där den först infördes av Royal Bank of Scotland. Den spelade ursprungligen en mycket stor roll vid utvecklandet av handeln och industrin i Skottland, där penningknappheten och den allmänna fattigdomen, som rådde i början av 1700-talet snart sagt omöjliggjorde alla företag.

Idén är den, att en välkänd person, som är i behov av lån, kan erhålla detta utan annan säkerhet än borgen av två eller flere kända personer. Detta slags lån utgives under samma form som kassakreditiven hos oss d.v.s. låntagaren kan antingen lyfta hela beloppet på en gång eller också småningom i mindre poster samt verkställa avbetalningar, när han så önskar.

Betydelsen av dessa lån har alltmera minskats till förmån för övertrasseringarna.

(Bil. 26 är ett formulär för veckorapport till huvudkontoret över "Overdrafts" och "Cash Accounts" vid filialerna.)

IV.

Lån till kunder.

(Loans to customers)

Dessa lån äro närmast att förlikna vid hypotekslånen vid våra banker, ehuru säkerheten för dem kan variera betydligt mera liksom fallet är vid "Overdrafts". Då banken beviljat kunden ett lån av ifrågasvarande slag, så krediteras kundens räkning med hela lånesumman på en gång med avdrag av räntan, vilken sålunda betalas i förskott. Räntesatsen är i detta fall något lägre än vid "Overdrafts". (Bil. 27 är ett avisbrev ang. förfallande lån).

V - VI.

Lån till växel- och börsmäklare.

(Bill Brokers' reserves & Loans on Stocks).

Lånen till växel- och börsmäklarna utgöra en mycket intres-

sant företeelse inom bankvärlden i London och egentligen är det med tillhjälp av dessa lån, som bankernas dagliga penningbehov balanseras. Direktör Thomsen vid Royal Bank hade vänligheten att förklara och demonstrera för mig arbetsmetoden på detta område.

Såsom redan nämndes, då fråga var om växelrörelsen, äro lånen till "Bill Brokers" vanligen på mycket kort sikt. Med avseende å de olika löptider dessa lån kunna hava, särskiljer man mellan:

- 1) Over-night loans. I detta fall utlånas pengarna från eftermiddagen den ena dagen till följande morgon, då lånet, om banken så fordras, skall återbetalas.
- 2) Day-loans. Dessa löpa från förmiddagen den dag de beviljas till förmiddagen nästa dag.
- 3) Weekly loans. För en vecka i sänder.

Jämte dessa lån till växelmäklarna förekomma som sagt även lån till börsmäklare. De äro i huvudsak av samma natur men utgivnas från en "settling-day" till följande d.v.s. för perioder om två veckor.

De räntesatser, som tillämpas för dessa lån variera ofta från dag till dag beroende dels på penningtillgången i marknaden och dels på löptiden.

Säkerheten som dessa brokers erbjuda är av bästa slag. Den utgöres vanligen av Treasury Bills eller prima handelsväxlar samt för börsmäklarnas vidkommande ofta av aktier i någon av de största bankerna.

Lånen utgivnas vanligen i poster om 25,000, 50,000 eller ända upp till 100,000 pund. Att summan av dem utgör en betydande reserv för banken framgår t.ex. därav, att Royal Banks fordringar en dag utgjorde:

Call money	£ 1,250,000-/-
Fixed	" 775,000-/-
Loans on Stocks	" 615,000-/-
	<hr/>
	£ 2,640,000-/-

samtidigt var bankens räntelösa penningreserv å löpande räkning

i Bank of England	£ 161,000-/-
i Westminster Bank	" 23,000-/-
	<hr/>
	£ 184,000-/-

Varje morgon uppgöra de olika avdelningarna inom banken en plan över de större in- och utbetalningar, som väntas under dagens lopp. Denna plan sändes sedan till direktören, som på grund av densamma avgör, om han kan bevilja nya lån eller måste uppsäga gamla. Ifall det är knappt om penningar, utmärker han på en lista som upptager de lån, som brokers hava i banken, de over night och day-loans han önskar uppsäga. Brokers sticka sig in mellan $\frac{1}{2}11$ och $\frac{1}{2}12$ ungefär och med några få ord kommer man då överens om, huruvida lånet skall förändras eller ej. Ifall någon del av lånet indrages, bör brokern samma dag inbetala den bestämda summan. Så snart betalningen ägt rum, får han uttaga från fondavdelningen de värdepapper som legat där som säkerhet.

Innan jag lämnar låneverksamheten, vill jag omnämna några av de bestämmelser, som de skottska bankerna gemensamt hava antagit.

Räntesatserna för lån fastställas gemensamt av bankerna, och skall räntan i regeln vara betalbar halvårsvis.

Agenterna skola så vitt möjligt undvika medgivandet av "Compensating interest" på löpande räkningar (t.ex. ett konto med 800 punds debetsaldo, ett annat konto med 500 punds kreditsaldo; debetränta endast å skillnaden 300 pund), och i varje fall bör huvudkontorets medgivande inhämtas. För att kompensationsränta skall kunna ifrågakomma, bör banken äga rätt att utan att meddela kunden därom, använda kreditsaldot till avkortning av debetsaldot. Intet belopp, varå beräknas kompensationsränta, får plaseras å depositionsräkning.

Korta lån - minimilöptid 30 dagar - kunna beviljas emot säkerheter gångbara i aktiemarknaden, ehuru de icke behöva vara upptagna i börsförteckningarna. Räntesatsen får icke understiga diskonträntan för merkantila växlar, betalbara i Skottland, och bör räntan erläggas i förskott.

Då säkerheten utgöres av gruv-, land-, gummi- eller oljeaktier skall räntan vara en halv procent högre än den, som tillämpas i

ovannämnda fall, och gäller härvid $4\frac{1}{2}\%$ som minimum.

Inoperativa lån, för icke kortare tid än 30 dagar, lydande å £ 50,000/- eller mera kunna beviljas korporationer och "Public Bodies" till fluktuerande bankränta - minimum 4% . Ingen kompensationsränta får beräknas.

Om lån återbetalas eller reduceras före förfall, kan rabatt beviljas, vars maximum är $\frac{1}{2}\%$ över depositionsräntan dock icke överskridande den ränta med vilken lånet löper.

Lån, som icke betalas eller omsätts å förfalldagen, skola icke tillåtas löpa en enda dag därutöver under tillämpning av den speciella räntesatsen, utan skall "Cash Account"-ränta beräknas.

Lån kunna beviljas medlemmarna av börserna i Edinburgh, Glasgow, Aberdeen eller Dundee emot obligationer eller aktier (utom gruv-, land-, gummi- eller oljeaktier) till en räntesats, som med $\frac{1}{2}\%$ överstiger den ränta, som Londonbankerna beräkna för Stockbrokers, dock må förhöjningen inskränkas till $\frac{1}{4}\%$ om lånet gäller belopp om £ 100,000/- eller därutöver. Lån emot gruv-, land- etc. aktier gå efter $\frac{1}{2}\%$ högre ränta.

Till sist en jämförelse mellan de olika räntesatserna, vilka naturligtvis variera ehuru proportionen vanligtvis är densamma.

6 %	Overdrafts = Commercial Bills	över 3 mån.	+ $\frac{1}{2}\%$
5 $\frac{1}{2}\%$	Cash Account =	" " 3 mån.	vid
2 $\frac{1}{2}\%$	Depositioner		omsättn.

Kort innan jag lämnade Royal Banks kontor i London, tillbragte jag en tid i kupongavdelningen samt i fondavdelningen (Securities). Om arbetet i kupongavdelningen är icke mycket att säga. Denna avdelning ombesörjer inkassering av förfallna kuponger och dividender (amerikanska aktier t.ex. äro icke försedda med kuponger utan utbetalas dividenden till den inregistrerade ägaren) såväl i London som utomlands och emottager uppdrag från bankens kontor såväl i London som Skottland. De banker som inlösa förfallna kuponger äro mycket noggranna med att alla kuponger skola vara förtecknade. För detta ändamål hava de blanketter för varje slag av lån eller aktier, vilkas kuponger de inlösa (Bil. 28 &

29). Kupongerna granskas och kontrollräknas, innan de inlöses, och först 3 å 4 dagar senare kan beloppet lyftas. Som kvitto över inlämnandet erhålles en numrerad "ticket", som angiver dagen, då betalning kommer att ske. Dessa biljetter ordnas i datumföljd och förvaras å kupongavdelningen till förfallodagen.

Arbetet vid fondavdelningen (Securities Department) är av mycket olikartad natur och samtidigt synnerligen mångsidigt. Någon detaljerad överblick av detsamma erhöill jag därför icke, detta medgåvo varken tiden eller mina inskränkta förkunskaper på detta område.

I huvudsak tycktes arbetet fördela sig enligt tvenne principer:

- 1) värdepapper deponerade som säkerhet för "Overdrafts", lån såväl till "customers" som "brokers" samt
- 2) värdepapper som deponerats för förvaltning och uppbevaring.

Bokföring.

Ett sätt att få en överblick över de konton, å vilka man opererar vid banken är att kasta en blick på "Abstract of cash transactions". Denna bok upptager på debet- och kreditsidan alla de konton å vilka det opererats och ifyllas motsvarande summor å de olika avdelningarna varje eftermiddag. Följande morgon sändes sedan boken jämte alla verifikat till bokföraren, som skall taga stämning med kassorna. Endast O.D.A. (löpande räkningen) behandlas mera detaljerat. Detta konto, som är det ojämförligt största, kontrolleras sålunda, att verifikaten på eftermiddagen ordnas efter resp. personkonton samt i alfabetisk följd. Därefter summeras alla poster medelst maskin å pappersark, å vilka även införas de uppgifter, som äro nödiga för identifiering av en post. En nummer användes för att beteckna den bank, som inbetalt en summa eller på vilken en check är dragen. Vidare införes namnet på den person eller firma, till vars förmån betalningen skett. Dessa plakat kollationeras sedan samma eftermiddag med verifikaten, för att vara färdiga följande morgon då stämning skall tagas, varefter deras slutsumma införes i ab-

straktboken.

Abstraktboken innehåller följande konton:

- 1) Royal Bank of Scotland +)
- 2) Revenue & Exchange Remittances
Bills received for Collection +)
Coupons received for Collection
London Bills Discounted +)
Country Bills Discounted +)
Local Bills Discounted +)
Past Due Bills +)
Foreign Bills Discounted
Foreign Bills Negotiated
Customers' Country Cheques
- 3) Uncleared Cheques
Cheques Negotiated +)
Bank of England
Westminster Bank
- 4) Operative Deposit Accounts +)
Loans to Customers
Deposit Receipts +)
Bill Brokers' Reserves
Loans on Stocks
- 5) Foreign Credits o/a London Office
- 6) Acceptances o/a London Office
- 7) Foreign Credits o/a Bank & Branches +)
- 8) Acceptances o/a Bank & Branches +)
Profit and Loss +)
Stamps +)
Charges +)
Foreign Exchange No 1
" " No 2

1) Under denna rubrik bokförs alla transaktioner mellan kontoren. Kontot motsvarar "Konttorien tili" jämte "Lähetevaroja" vid Finlands Bank. Kontot krediteras med alla remissor från kontoren antingen kon-
tanter, växlar, checker eller belopp, som inbetalts för någons räkning på annan ort samt för övrigt med alla summor som agenten emottagit för banken eller någon av dess inhemska korrespondenters räkning.

2) För checker (skottiska, irländska och dyl.) för vilka banken enligt överenskommelse icke debiterar provision. Kundens konto krediteras 4 à 5 dagar efter det checken inlämnats.

3) För checker, vilka inkomma så sent, att de icke kunna gå genom clearingens samma dag.

4) Löpande- och depositionsräkningar för såväl in- som utländska kunder.

5 & 6) För rembursar vid Londonkontoret.

+) Dessa konton förekomma även vid filialkontoren.

7 & 8) För rembursar vid övriga kontor.

Den första februari detta år lämnade jag London, och begav mig till Edinburg, där Royal Banks huvudkontor är beläget. Under den månad jag tillbragte där, inhämtade jag icke så mycket nytt, men fick dock en bättre föreställning om samarbetet mellan filialer och huvudkontor, samt satte mig något in i de allmänna bestämmelser, som gälla vid banken. En stor del av tiden tillbragte jag vid "Inspectors' Department", varjämte jag under en vecka följde med arbetet vid en stor filial vid Hope Street.

Då jag i det föregående senast behandlat bokföringsfrågan, vill jag fortsätta med att i korthet beröra detta ämne med avseende på fäst å filialkontoren.

Vid filialerna föras följande böcker:

- 1) Teller's (kassörens) Cash Book
- 2) Clean Cash Book
- 3) Weekly Abstract Book
- 4) Ledger
- 5) Deposit Receipt Register
- 6) Draft Book
- 7) Bill Book
- 8) Daily Bill Book
- 9) Discount Progressive Ledger
- 10) Register of Securities
- 11) Register of Exchange of Notes
- 12) Register of Letters received and dispatched
- 13) Letter Book
- 14) Daily Balance of Cash Book
- 15) Charges Book
- 16) Signature Book

1) Denna bok föres av agenten eller kassören och i den införes alla transaktioner i den ordning de inkomma. För "cross-entries" (överföring från ett konto till ett annat) utskriver kamrern lappar, men om överföringarna äro mycket talrika, kan han införa dem i en specialbok (Cross Entry Book) från vilken posterna vid dagens slut bokföras i N° 1.

2) Föres dagligen. Agenten bör taga för vana att varje dag jämföra alla verifikat rörande O.D.A., Cash Accounts och Deposit Receipts med denna bok.

3) Denna avser att göra en daglig bokföring av Ledgern onödig och desautom att utgöra en kontroll för veckorapporterna, vilka kollationeras med densamma.

4) Om en "General Ledger" (huvudbok) icke finnes delas denna bok i tvenne avdelningar: "General Accounts" och "Individual Accounts".

"General Accounts" bokförs engång i veckan från "Weekly Abstract Book" med undantag av depositionsbevisen, vilka för räntornas skull måste bokföras dagligen.

"Individual Accounts". Checker eller betalningsorder skola införas innan de betalas eller också omedelbart därefter och i avsaknad av en kredit får ingen check betalas utan att tillräcklig täckning finnes, om icke agenten åtager sig ansvaret för en övertrassering. De poster som införas i kontoboken skola dagligen av agenten jämföras med "Clean Cash Book".

7) Bill Book delas i följande avdelningar:

- a) London Bills
- b) Country Bills
- c) Local Bills, och om så fordras
- d) Foreign Bills.

Dessutom avskiljes en del för "Bills Lodged", i vilken införas alla växlar, som icke diskonterats utan endast inlämnats för uppbavering och inkassering. I regeln skall belopp, som inflyter för "Bills Lodged" inbetalas å kundens konto, men i händelse sådant saknas kan ett depositionsbevis utskrivs för beloppet, och äger agenten förvara detta, tills det efterfrågas. Denna bok innehåller dessutom inkassoväxlar samt ytterligare "Past due Bills".

8) Daily Bill Book. Om växlarna äro talrika skall hela vänstra sidan under varje datum användas för växlar, som förfalla vid kontoret, såsom: Local Bills, Bills Lodged och inkassoväxlar. Högra sidan användes då för London Bills och Country Bills.

9) Discount Progressive Ledger. Ett konto öppnas i denna bok för varje person, som diskonterar växlar i banken.

10) Register of Securities bör innehålla följande uppgifter:

- a) för vems räkning emottagna
- b) datum då inlämnade
- c) beskrivning samt uppgift över antal obligationer m.m.
- d) belopp
- e) datum då ränta eller kuponger förfalla
- f) vilka dispositioner vidtagits.

Rapporter till huvudkontoret.

Dagligen insändes till huvudkontoret ett s.k. Head Office Letter, som utgör ett sammandrag av alla de transaktioner, vilka förekommit med bankens övriga kontor och korrespondenter under dagens lopp (Bil. 30). Till detta sammandrag bifogas därjämte mera detaljerade uppgifter över "Inter-Branch Transactions", "Drafts on Head Office & Branches", "Exchange Drafts" och "Scotch Clearing Banks".

Utom dessa förekomma följande slag av rapporter:

- I Veckorapporter
- II Månadsrapporter
- III Kvartalsrapporter
- IV Årsrapporter.

I.

- 1) Veckorapport utgörande en detaljerad beskrivning av alla transaktioner vid kontoret.
- 2) Rapport över balanserna.
- 3) Analys av "Royal Bank Account".
- 4) Förteckning över diskonterade växlar.
- 5) Uppgift över sedlar och mynt i kassan.
- 6) Rapport över trattor lydande å utländsk valuta.
- 7) Redogörelse över operationer under "Foreign Credits".
- 8) Förteckning över stora lån.

II.

- 1) Kontrollbalans av de allmänna räkningarna.
- 2) Rapport över "Cash Accounts", "Loans", "Overdrafts", "Discounted Bills", "Past due Bills".
- 3) Förteckning och värdering av börspapper, som utgöra säkerhet för lån.
- 4) Analys av vinst- och förlusträkningen. (Bil.31)
- 5) Rapport över provisioner och kostnader.

III.

- 1) Kontrollbalans över O.D.A., Cash Accounts och stämpelmärken.
- 2) Kvartalsrapport över Cash Accounts.

IV.

- 1) Avslutnings- och öppningssaldi.
- 2) Analys av vinst- och förlusträkningen för året.
- 3) Redovisning över provisioner.
- 4) Rapport över dåliga och osäkra fordringar.

(Bil. 32 - 38 utgöres av några av de mest använda brevformulären vid kontoren).

Inspektionsavdelningen.

Vid en så stor bank som Royal Bank of Scotland med betydligt över 200 kontor spelar inspektionen och revideringen en viktig roll. Denna gren av verksamheten sysselsatte också ett 20-tal personer.

I regeln försiggår inspektionen minst en gång i året, på tid som icke på förhand är fastställd. Det är vanligen tvenne inspektörer en yngre och en äldre, som få order att förrätta inspektionen. Innan de avresa, uppgöra de vid huvudkontoret på grund av tillgängliga rapporter en tablå över ställningen vid det kontor, till vilket de begiva sig. Vid framkomsten till ort och ställe kontrollerar den ena inspektören omedelbart kassan samt stämpelmärken och stämplade formulär, medan den andra går igenom de värdepapper, som finnas vid kontoret. Därefter kontrolleras bokföringen och ränteberäkningen. Bästa föreställning om en dylik inspektion får man kanske genom att kasta en blick på den rapport, som inspektörerna uppgöra vid sin återkomst till huvudkontoret.

Report on the Inspection of Arbroath Branch 5th Dec. 1928

Date of last Inspection 12th June 1928

Cash Balance: Correct.

State how often Cash is checked by Agent: At irregular intervals usually once in ten days or so.

Cash Balance Book: In order.

Stamps and stamped forms on hand: Correct.

Deposit Receipt Forms: In order.

Cheques on undocqueted accounts: In order.

State number of accounts still undocqueted for last year: 14

Securities: Accurately recorded in the Register. Under joint control of Agent and Accountant.

Interest calculations on last years accounts: Correct.

Bookkeeping: Satisfactory. The Books were severally balanced.

Comparative statement of deposits and advances for last five years.

October 1924	£.....	Advances	£.....
" 1925	".....	"	".....
" 1926	".....	"	".....
" 1927	".....	"	".....
" 1928	".....	"	".....

Deposits at the date of this inspection:

(at last inspection)

£ 15,379/-	Operative Deposit Accounts	£ 16,755/-
"	Cash Accounts, Creditor	"
"	Deposit Accounts	" 48/-
" 92,542/-	Deposit Receipts	" 96,812/-
<hr/>		<hr/>
£107,921/-		£113,615/-
	Deposits at last Inspection	<hr/>
		£107,921/-

Some details of the increase in Deposit Receipts will be found overleaf.

Advances at date of this inspection:

(at last inspection)

£	London Bills	£
"	Country Bills	"
" 289/-	Local Bills	" 277/-
" 4,595/-	Past due Bills	" 4,505/-
"	Cash Accounts	"
" 135,646/-	Overdrafts	" 137,153/-
<hr/>		<hr/>
£ 140,530/-		£ 141,935/-
	Advances at last Inspection	<hr/>
		£ 140,530/-

Deposits, Deposit Receipts.

		<u>Increase</u>	£ 4,270/-
	<u>At last Inspection</u>	<u>Now</u>	
(Name)	A.B. £	£	
	C.D. "	"	
	E.F. "	"	
	<hr/>	<hr/>	
	£ 23,800/-	£ 29,190/-	

Advances, Overdrafts.

Increase £ 1,507/-

This increase is accounted for by the following changes:

<u>At last Inspection</u>			<u>Now</u>		
(Name)	A.B.	£	£	
	C.D.	"	"	
	E.F.	"	"	
<hr/>			<hr/>		
£ 57,000-/-			£ 58,507-/-		

The following advances may be specially referred to:

Namn, titel:

Overdraft No £ 3,700-/-

Säkerhet: garanti av X.Y.för £ 2,000-/-

Direktionens
anm.

Övertrass.
mycket för
hög. Var
2,500 vid
denna tid
för ett år
sedan. Må-
te reduce-
ras.

Personen ifråga har stadigt förlorat penningar på sin farm under de senaste åren och har nu beslutat inlämna konkursansökan. Hans tillgångar sägas stiga till £ 5,000/6,000. Om han blir tvungen att återbetala de lån han erhållit av fadern, kommer hans överskott att vara mycket litet. Övertrasseringen bör icke få ökas.

The other advances appear to be satisfactory and particulars of them all, with the Agent's remarks, will be found in the annexed Abstract.

Reported by

.....

Edinburgh, 14th December 1928.

=====

BANK OF ENGLAND

Den 1sta mars återvände jag till London för att vidtaga med sista avsnittet på mitt program, nämligen besöket vid Bank of England. Jag anmälde mig först hos Mr. Powell vid Central Banking Department, som i sin tur överlät mig åt Mr. Bush vid samma avdelning, som fått i uppdrag att vara min ciceron under besöket vid banken, introducera mig vid de olika avdelningarna och för övrigt jämna vägen för mig. Vare det genast sagt, att alla som jag kom i beröring med, gjorde sitt bästa för att göra min vistelse vid banken angenäm och lärrik, samt bemötte mig synnerligen vänligt och förekommande.

Redan efter den första turen genom banken var det klart för mig, att varje tanke på att i detalj genomgå de olika verksamhetsgrenarna var en omöjlighet på grund av den korta tiden, och emedan arbetet var fördelat på så många händer. Den enda möjligheten var således att skaffa sig en viss överblick över bankens verksamhet utan att gå in på detaljer. Min tid vid banken inskränktes ytterligare därigenom, att man föreslog, att jag icke skulle infinna mig på lördagarna, då det endast var halv arbetsdag och arbetet måste forceras, varför man skulle haft svårt att hinna med mig.

Det program, som Mr. Bush gjorde upp för mig, hade följande utseende:

Finlands Bank

Mr. Bruno Frietsch: Study Course.

Monday	3rd	March	Discussion and general tour.
Tuesday	4th	"	Central Banking Section
to			(Private Drawing Office)
Thursday	4th	"	
Friday	7th	"	Bill Office (including one day with a
and			Walk Clerk and a visit to Clearing House)
Monday	10th	"	
Tuesday	11th	"	Bullion Office.
Wednesday	12th	"	Public Drawing Office.
Thursday	13th	"	Discount Office (including Treasury Bill
and			system).
Friday	14th	"	

Monday	17th March		Routine Section (Central Banking Department)
and Tuesday	18th	"	
Wednesday	19th	"	Foreign Exchange Section (including Gold Points).
and Thursday	20th	"	
Friday	21st	"	Central Banking Section (Groups).
and Monday	24th	"	
Tuesday	25th	"	Statistical Section.
Wednesday	26th	"	Loans Office (including Dividend Pay Office)
and Thursday	27th	"	and Printing Works
Friday	28th	"	Stock Office.

(Detta schema följdes även med undantag för ett par dagar, då jag var sjuk).

Vid några avdelningar hade man utarbetat memoranda över avdelningens verksamhet, och bifogar jag dessa.

Vid min ankomst till en ny avdelning föreställdes jag för avdelningschefen, som först höll ett kort föredrag om det arbete, som utfördes i hans avdelning. Därefter överlämnades jag vanligen åt någon av tjänstemännen, som förde mig omkring och mera i detalj demonstrerade arbetsmetoderna.

Den "allmänna turen" omfattade endast de avdelningar, som voro belägna i den gamla bankbyggnaden. För tillfället voro flere av bankens avdelningar inhyta i olika lokaler i City på grund av pågående nybyggnadsarbeten, varför jag icke genast fick en föreställning om det helas storlek, men då jag senare hunnit besöka olika avdelningar förvånade det mig icke att höra, att banken sysselsätter omkring 4,000 personer.

Under den första turen besöktes även sedelsorteringsavdelningen, och såg jag där för första gången elektriska sedelsorteringsmaskiner. De arbeta halvautomatiskt d.v.s. sedlarna måste för hand föras in mellan roterande valsar, förslitna sedlar till höger och dugliga till vänster. Så snart hundra sedlar passerat någondera valsen stannar maskinen. Detsamma är fallet om man skulle låta tvenne sedlar på

en gång gå in mellan valsarna. Dessa maskiner användas vid sortering av 10 och 20 shillings sedlar. Då sedelbuntarna äro kontrollerade, makuleras de i elektriska stansmaskiner, som på ett tag hugga fyra eller fem hål i buntarna sålunda att namnen och numrorna å sedlarna avlägsnas. De makulerade sedlarna sändas till pappersbruk för att malas till massa.

För sedlar av större valör, nämligen från £ 5 uppåt finnas särskilda böcker, i vilka införas sedelnumrorna samt till vem sedlarna utgivits. Då sedlarna åter inkomma till banken avföras de ur böckerna. Härigenom är det möjligt att spåra genom vilka händer sedlarna utgått i rörelsen och åter inlämnats. Detta arbete erfordrar naturligtvis extra personal; en synpunkt som likväl aldrig är av avgörande betydelse vid Bank of England, om blott någon fördel kan vinnas.

The Private Drawing Office.

Verksamheten vid denna avdelning beskrives mycket noggrannt i det memorandum, som jag bifogat. Därutöver vill jag endast göra några smärre tillägg.

Centralbankernas konton föras av en skild underavdelning. De remissor, som behandlas av kontoret, kontrolleras då de inkomma och jämföras med remissbrevet. Därefter införas checker, växlar m.m. i en waste-book, som består av ett lösbladsystem, vars blad äro indelade i kolumner för de olika slag av betalningsmedel, som kunna förekomma: town-checker, metro-checker, money-orders och dyl. på en sida samt alla betalningsorder på banken (t.ex. dividender å statslån, sedlar, mynt m.m.) å den andra. Betalningsmedlen fördelas därpå på de olika avdelningar, till vilka de hänföra sig. Vid dagens slut skola slutsummorna i waste-boken stämma med resp. avdelningars böcker eller också bör den eventuella skillnaden hava returnerats.

I motsats till vad fallet är vid Royal Bank of Scotland krediteras kundens konto först då det framgått, att betalning verkligen ägt rum. Likaså debiteras kundens konto för aviserade checker först den dag checken inlöses. Avisbreven bokföras därför icke alls utan hållas beroende i pärmar; en för varje bank.

The elementary principles under which that branch of Banking which is concerned with the Crediting and Debiting of Customers' Accounts are set out as under:-

Classes of Accounts

Private Accounts, Firms and Public Companies Accounts and those of Banks and Central Banks are kept in the Private Drawing Office.

All Government Accounts and those which rank as such, also Accounts of the various Branch Offices are kept in the Public Drawing Office.

Collection of Cheques, Bills and Drafts, Investment of Customers Funds, Advances against Securities, Purchases and Management of Securities, Discounting Purchases and Sales of Bullion, Gold and Silver Coin and the control and circulation of such, Bank Note issue and management of Circulation, Payment of Dividends on Government and other Stocks managed by the Bank and many other branches of Banking are dealt with in other Offices.

The particular duties of the Private Drawing Office are the keeping of Ledger Accounts of Customers receiving remittances for Credit and dealing with same, paying Debits drawn by Customers or making payments under instructions from them. Also rendering to each of them an account of their individual banking account either through the medium of a statement or Pass-book when asked for. The Safe Custody of Boxes and sealed Parcels deposited by Customers is also undertaken.

Credits received o/a Central Banks

Remittances received for Credit may be in various forms as under:-

1. Bills drawn for long or short periods.
2. Drafts payable on demand.
3. Cheques.

4. Bank Notes and Coin
5. Cheques and Dividend Warrants payable at the Bank.
6. Postal and Money Orders.
7. Coupons.

All remittances received for Credit are first listed on the appropriate Credit slip bearing the Customer's name and then dealt with as shown in the following paragraphs.

The method of dealing with the various forms of remittances mentioned in the preceding paragraph will now be briefly explained.

1. Bills drawn for long or short periods.

These when received are listed on the appropriate Credit slip bearing the Customer's name, examined for proper stamping and stamped and then passed on to the Collection department - Bill Office.

This office holds the Bills till due, collects the proceeds and passes same to credit of the account concerned.

2. Drafts payable on demand.
3. Cheques.

Drafts and Cheques are for the purpose of easy and expeditious collection divided into various groups which are determined by -

The Bank drawn upon,

The nearness and accessibility of place of payment to the Bankers Clearing House.

The Banks in London are roughly divided into the following groups -

- A. Banks who are members of the Bankers Clearing House.
- B. Scotch and Irish Banks having offices in London.
- C. Colonial and Foreign Banks having offices in London.

- D. Discount Bankers, Merchant Bankers and firms trading under a banking licence.

Cheques drawn on Group A are further subdivided into three groups

- I. Those drawn on Banks, say, within $\frac{1}{2}$ - $\frac{3}{4}$ mile from the Bankers Clearing House are termed "Town Clearing" and are generally marked "T" on face.

These are always paid or refused payment on the same day they are placed to the Customer's account.

- II. Cheques drawn on Banks outside the above mentioned area and up to about a ten mile radius of the Bankers Clearing House are termed "Metropolitan Clearing" and are generally marked "M" on face.

These usually take two full days before the effects are placed to the credit of the account.

- III. Cheques drawn on Banks outside areas 1 and 2 are termed "Country Clearing" and are generally marked "C" on face, and three full days can usually be reckoned before the effects are placed to credit of account.

Groups B., C., D.

Cheques and Drafts of these Groups if within 1 - $1\frac{1}{2}$ miles radius of Bank are usually collected by hand and the effects placed to Customer's account the same day as collected.

Cheques and Drafts outside the above radius are sent by post for collection the effects being credited when received.

4. Bank Notes and Coin.
5. Cheques and Dividend Warrants payable at the Bank.

These are passed on to the Office whose special duty is to deal

deal with them and are placed to credit the same day as received.

6. Postal and Money Orders.

These are placed to credit the same day as received.

The Postmaster General reserves the right of returning these within a reasonable time if out of order, etc.

7. Coupons.

These are passed on to the Securities Office to collect the proceeds and credit the account when received.

All remittances after having been listed on Credit slips (with the exception of Country Cheques and Coupons which are dealt with separately) are entered in a book termed "Waste Book".

This book is ruled in columns corresponding with the various kinds of articles mentioned in the preceding paragraphs and facilitates the splitting of them up into their groups for collection and agreement purposes.

Debits drawn by Central Banks.

Cheques drawn by Central Banks on their account with the Bank are of two kinds -

- A. Open cheques. (Those without two parallel lines across face). These can be presented at the Counter and cashed by holder if in order, etc.
- B. Crossed cheques. (Those with two parallel lines across face). These are presented for payment by Bankers. They are made up into bundles ("Charges") and handed in during day up to 4 o'clock being debited to the drawer's account the same day if in order, etc.

UNPAID CHEQUES AND BILLS

The following are some of the "answers" which are given on cheques and bills returned unpaid (the answer generally being written in ink on the left hand top corner):-

Acceptor bankrupt	No advice
Acceptor dead	No assets
Account closed	No effects
Alteration in ...	Not provided for
Amounts differ	Not sufficient (funds)
Crossed to two bankers	Out of date or Stale
Date incomplete	Payment stopped
Drawer bankrupt	Postdated
Drawer dead	Present again. An insufficient answer in itself
Effects not cleared	Refer to acceptor
Incompletely signed or Further signature required	Refer to drawer
Indorsement irregular or Discharge irregular	Re-present
Indorsement required or Discharge required	Requires banker's crossing
Indorsement(s) in foreign characters require banker's confirmation	Requires stamp of banker to whom crossed
Insufficient funds	Signature differs
Insufficiently stamped	Words and figures differ
Mutilated cheque	Stamp not available
No account	Stamp required

Stor vikt fästes vid att namnteckningarna å checker och brev överensstamma med de specimen banken erhållit. För namnteckningarna finnes ett kortsystem upptagande de olika bankernas namn varjämte lappar med de teckningsberättigades namnteckningar äro uppklistrade å korten.

Checker och inbetalningslappar förvaras två år varefter de brännas, såframt kunden icke anhållit om att återfå dem.

Vid den allmänna avdelningen av Private Drawing Office användas bokföringsmaskiner för utskrivandet av kontokuranterna. Privatbankerna erhålla dagligen sådana i stället för motböcker. Bokföringsmaskinerna äro otvivelaktigt arbetsbesparande, då det gäller konton med ett stort antal transaktioner per dag. Frågan om deras användning har även varit uppe vid Royal Bank of Scotland men fått förfalla, då nyttan ~~icke~~ tillsvidare icke anses motsvara anskaffningskostnaderna.

Bill Office.

Såsom av bifogade memorandum framgår har denna avdelning som huvuduppgift att genom clearingen och "Walks" inkassera de betalningsmedel banken emottagit. Tidigare har nämnts att banken endast deltagar i "Out-clearing", medan de övriga bankerna äro tvungna, att genom "walks" inleverera sina betalningsartiklar, som äro betalbara i banken, till Bill-Office, varpå deras konton i Private Drawing Office krediteras med motsvarande belopp.

Vid Bill Office förvaras även de accepter betalbara i London, vilka inkommit genom olika avdelningar. På förfalldagen inkasseras de genom clearingen eller "walks", varefter den avdelning, från vilken växeln ursprungligen kommit, krediteras med beloppet.

Denna avdelning sysselsätter ett stort antal personer, såvitt jag minnes ett femtiotal, men är arbetsintensiteten mycket varierande beroende på "säsongen" d.v.s. om något slag av clearing just förberedes eller om det råder ett uppehåll.

Det synes hart när omöjligt att någon reda skulle fås till stånd, då man ser de massor av checker och växlar, som inkomma till av-

In the early days of the Bankers' Clearing House, the administration was entirely in the hands of the Private Bankers, so much so that the admission of Joint Stock Banks to become members was very much resented. As time went on the Joint Stock Banks rose, so to speak, on the ashes of the Private Banker, and now have the entire control of the Bankers' Clearing House, the management of which is vested in a President and Council of London Bankers, selected from the Banks that are members of the "House".

The Clearings are divided into three parts, viz., Town Clearing, Country Clearing and Metropolitan Clearing.

TOWN CLEARING

The Town Clearing consists of the collection of all articles, through the medium of the Bankers' Clearing House, drawn on or payable at the Head Offices, (and some Branches in close proximity to the House) of Banks that are members of the Clearing House. These Banks are ten in number, viz:-

Barclays Bank Ltd.	Midland Bank Ltd.
Coutts & Co.	National Bank Ltd.
Glyn Mills & Co.	National Provincial Bank Ltd.
Lloyds Bank Ltd.	Westminster Bank Ltd.
Martins Bank Ltd.	Williams Deacons Bank Ltd.

The above Banks all clear on both sides, that is to say the "IN" clearing, articles received for payment on themselves and "OUT" clearing, articles delivered to other Banks.

The Bank of England are also members, but they may be said to Clear only on the "OUT" side. When dealing with the WALKS Collection I shall hope to make this point clear.

The Town Clearing opens in the morning with the first delivery, which consists almost entirely of Bills of Exchange, at 10.30 a.m. There is no further delivery in this Clearing until 2.30 p.m., and then at frequent intervals until 3.50 p.m. These times are of course subject to

alteration

alteration, more particularly with regard to the time for the final delivery, due notice having been previously given by the Chief Inspector of the Clearing House. The final settlement is made the same evening and into this settlement is included the total of the Metropolitan of the previous day, and the total of the ^xCountry of the first of three previous days including that on which cheques are delivered in the Clearing House. Each Banker then proceeds to strike a balance of the day's totals, and when this has been completed it will be known whether they have to "pay" or "receive". If they have to pay a "Write off", usually white, is signed by the Head Clearer of the Bank in question and handed with the balance sheet to the Chief Inspector, if on the other hand the Bank "receives", then a paper, usually green, is signed and of course handed to the Chief Inspector with the balance sheet. The actual settlement is then made through the account of the Bankers' Clearing House and the current accounts of the various Banks kept at the Bank of England.

So far I have not said anything about articles on the Bank of England. These articles are not delivered to the Bank in the Clearing House but Bankers pay them in to the credit of their accounts, which are kept in the Private Drawing Office of the Bank of England, and they are given five minutes grace, after the time for the last delivery in the Clearing House, to do so.

The Banks are given about an hour from the time of the last delivery before having to return unpaids - at present the usual time for "returns" is 5 o'clock p.m.

The amount to be paid to the presenting Bankers is determined by the total arrived at by the paying Banker, after adjustments for wrong entries etc. have been made. It is the business of the presenting Banker to agree to the paying Banker's total and all differences are settled next
day

x

See also Country Clearing

day, but returns are repaid the same day by the presenting Bankers, as they are not deducted from the final total.

METROPOLITAN CLEARING

The Metropolitan Clearing, which superseded the old Suburban Clearing, was started on the 19th February 1907.

The branches of the Clearing Banks, which are too distant to be included in the Town Clearing, but are within reasonable distance of the Clearing House come within the purview of this Clearing.

This Clearing opens each morning at 8.45 a.m. and closes at 10.30 a.m. It is the rule for unpaids to be returned direct to the crossing Banker, for example, a cheque drawn on, say the Westminster Bank Ltd., Temple Bar Branch, and bearing on the face of it the crossing stamp of the Bank of England is presented to the Head Office of the former Bank in the Clearing. Should this cheque be unpaid, the Westminster Bank Ltd., Temple Bar Branch, would return the cheque direct to the Bank of England, and at the same time instruct their Head Office to claim, from the Bank of England in the Clearing House, the amount of the unpaid cheque in question, but the Bank of England would not repay the returned cheque, unless this claim was made, notwithstanding the fact that they are in possession of an unpaid article returned to them by the Bank upon whom it was drawn, and to whom it was presented for payment through the medium of the Metropolitan Clearing. Take another example. The Bank of England acts as London Agent of the Royal Bank of Scotland. If a cheque crossed "Royal Bank of Scotland, Thurso" was unpaid, the Banker on whom the cheque was drawn would return it direct to Thurso, and at the same time forward a notice to the Bank of England giving particulars of the unpaid article. The repayment of a return of this nature would be treated in the same way as the first example cited above.

An agreement of the Balance of the Metropolitan Clearing having been made in the Clearing House the totals are carried into the Town Clearing Balance for final settlement.

By the rules of the Clearing House it is allowable for a collecting Banker to present a cheque to the Bank on which it is drawn, without passing it through the Clearing House, but under no circumstances is this permissible in respect of Town Clearing cheques.

COUNTRY CLEARING

Cheques drawn on Branches of the Bank of England and the London Clearing Banks situated in England and Wales beyond the radius of the Metropolitan Clearing and also on purely Country Banks, whose London Agents are members of the Bankers' Clearing House, constitute the Country Clearing.

"Country" cheques are presented, between 10.30 a.m. and 12.30 p.m., in the Clearing House to the Head Office or London Agents' representative, and are payable to the presenting Bank on the third business day; i.e., the Country Settlement for cheques presented on Monday would be made, in the Town Clearing Balance, on the following Wednesday. Unpays are treated in precisely the same way as is done in the Metropolitan Clearing with the exception that all Country cheques are paid "Under Protest". During the War, owing to irregularities in the post and for other causes, it was found impossible to guarantee that letters would be delivered in course of post, and therefore two more days were given to the paying Banker in which to return to the Crossing Bank an unpaid cheque, and it has not been thought advisable to alter this rule. After the expiry of these two extra days, the cheques, not already returned unpaid, may be assumed to be paid, but it is the practice amongst Bankers, to make enquiries as to the definite fate of a cheque, should a customer desire to draw against it. Something of the same

sort obtained before the War, but on a much smaller scale, for then only the cheques contained in a particular letter or letters were paid Under Protest.

A country cheque may be forwarded by post direct to the Bank on which it is drawn. This is often resorted to when the earliest possible knowledge as to its fate is desired.

OUT-TELLING or WALKS COLLECTION

All cheques drawn on Banks, Merchant Bankers and Traders generally, not included in any of the "Clearings", are collected by hand. This collection, of course, includes drafts drawn on and payable at the Paymaster General's Office, the Post Office and the other Government Offices. The Banks receive in payment for drafts etc. presented, either cash, or a draft payable at a Clearing Banker or the article presented, accepted payable, almost without exception, at one of the Clearing Banks. With regard to Government Offices the method is different. Each Bank delivers as early as possible every morning their "charge" on the Paymaster General, Post Office or other Government Office. Later in the day, usually in the afternoon, a clerk from each Bank calls at the various Offices at which he has already left "charges" and receives a slip recording the amount to be paid, either the whole amount of the charge, or that amount less any returns. The Government Offices then instruct the Bank of England to pay, from funds at their disposal, the amounts recorded against the name of each Bank on a list that is furnished by them. These amounts are recorded in a book in the Bill Office, known to all Banks as the "Green Book", and each Clearing Bank agrees the amount he has to receive with the Bank of England's representative in the Clearing House. These amounts are not actually paid, but are deducted from the total due to the Bank of England by each of the Banks. It is in this respect and in this respect alone that the Bank of England may be said to clear

on both sides, but of course, so far as the Country and Metropolitan are concerned, the Bank of England has both an IN and an OUT Clearing.

Sw.

Bank of England,
Bill Office.

RECEIVED
MICROFILMED
JUN 1964

delningen. Det är också endast genom ett sinnrikt system av "splitting up" d.v.s. fördelning av materialet i den enskilda underavdelningen efter den andra, man lyckas behärska den enorma mängden. Fel kunna naturligtvis icke undvikas, men dock förekommer det ofta nog, att hela clearinggen stämmer omedelbart. Om fel förefinnes överföres den balanserade summan till ett särskilt konto där den får kvarstå tills de tjänstemän, som hava som sin huvuduppgift att söka felen, hunnit reda ut saken.

Jag besökte även "Bankers' Clearing House", där jag föreställdes för Chief Inspector Woodcock, som hade vänligheten att förse mig med närslutna rapporter och tabeller över clearingrörelsen under föregående år.

Bullion Office.

Bullion Office är som bekant den avdelning, som sköter inköp och försäljning av guld för såväl bankens egen räkning som för utländska kunder. Till denna avdelning inkomma även de guldremissor från olika delar av imperiet, vilka skola försälas i marknaden.

Utan de upplysningar, som ingå i två memoranda, inhämtade jag följande.

Inköp av guld. Tackor måste levereras jämte en viktnota upptagande varje tackas bruttovikt. Sedan de räknats och undersökts i Bullion Office, erhåller säljaren omedelbart ett förskott om minst 99 % av värdet. Detta förskott kan säljaren lyfta kontant eller också krediteras hans konto därmed.

Om det är nödvändigt tages ett prov (cut) av varje tacka. Tackorna jämte prov vägas emot säljaren viktnota och där så erfordras, göras nödiga ändringar å listan. Proven sändas till bankens probe-rare, som följande dag returnerar dem jämte sin rapport. Därefter uträknas de standard uns, varje tacka representerar. Tiden mellan utbetalningen av förskottet och den slutliga avräkningen beror på den kvantitet som säljes (i medeltal tre dagar).

Central-Banker. Alla inköp för centralbankernas räkning utföras under samma villkor som för banken själv. Kundens guldkonto krediteras med

LONDON GOLD MARKET

The Gold Bullion Market is held at Messrs. N.M. Rothschild & Sons daily, and the price of gold is then (at approximately 11.30 a.m.) fixed by the assembled London Brokers in accordance with demand and supply. In the absence of any supply the Market Price is always quoted at $84/11\frac{1}{2}$ ^{s d}, being approximately the Bank's selling price per oz. fine. (The Bank's statutory selling price is $77/10\frac{1}{2}$ ^{s d} per oz. standard 11/12ths fine = $84/11.45$ ^{s d ..} per oz. fine.)

Any surplus after Market requirements have been satisfied is usually sent to the Bank for purchase by the Bank at its statutory buying price of $77/9$ ^{s d} per oz. standard of 11/12ths fine (= $84/9.81$ ^{s d ..} per oz. fine). It should be noted that there is no "forward" Market in gold, the price being fixed daily in strict accord with supply and demand.

"The Times" publishes each Saturday particulars of arrivals of gold expected during the following week from South Africa, the information being obtained from the South African correspondent of "The Times": also information as to arrivals from other places is sometimes available in advance. All gold refined by the Rand Refinery Limited for the producers, which reaches this country, is consigned to the Bank of England by the South African Reserve Bank, and as much as possible is sold in the Market, the balance, if any, being bought by the Bank. The comparatively small arrivals of raw gold are refined by Rothschild or Johnson Matthey & Co. Ltd. and sold in the Market.

14th May, 1922.

Bullion Office

In purchasing Bar Gold the Bank of England will accept the melting of bars which have been melted by:-

(Fine bars bearing the stamps of above melters are purchased provided the reported assay of fineness is stated by letter to be .9950 or over.)

Rand Refinery, Ltd., South Africa.
N.M. Rothschild & Sons, London.
Johnson Matthey & Co. Ltd., London.
Johnson & Sons, Ltd., London

The Bank of England require that a treble assay by one of their approved Assayers shall be made from a "cut" taken from the bar by the Bank of England - which means that the assay shall be made after delivery of the bar to the Bank of England.

The approved Assayers to the Bank of England are:-

Johnson Matthey & Co. Ltd.
Johnson & Sons, Assayers, Ltd.
Daniel C. Griffith & Co.
F. Claudet, Ltd.

In order to assist the identification of bars which come within the above category, it should be noted that bars are marked, on the lower end of the face of the bar, with two letters and numbered up to 1,000, the assay paper is white and bears the letters and numbers of the bar, the words "Gold Treble" are printed in black, the assay report in ink, and the name of the Assayer impressed with a rubber stamp.

Both the melting and assaying of the United States Mints and Assay Offices would be accepted provided a written guarantee, to remelt ^{re-assay} if required, was given by the seller or his London Agent.

The Rand Certificate of Assay and the London "Double" Assay, which have been supplied with many bars purchased by Brokers on the open market for export, would not be accepted by the Bank of England.

Bullion Office,

22nd May, 1929.

de uns standard och uns fint guld, som inköpts och bestämda tackor reserveras. Om kunden anhåller om viktnota, sändes en sådan.

Försäljning av guldackor. All försäljning är baserad på bankens vägning och analys. Som betalning fordras kontanter eller motsvarande. Bankens analys jämte proverna åtfölja varje tacka. Köparen kan icke fordra tackor av bestämd vikt eller finhalt. Tackornas medelvikt är 400 oz. brutto, och är deras finhalt vanligen .9950 eller högre.

Inköp av främmande guldmynt. Främmande guldmynt inköpes enligt bruttovikt.

Utländskt guldmynt	.900	finhalt	76s/2½ d.	per oz.	brutto
U. S. A.	"	.900	"	76s/3½ d.	" " "

Finhalten hos Förenta Staternas guldmynt har befunnits vara mycket jämn, vilket icke är fallet med andra länders guldmynt.

Utländskt guldmynt .916 finhalt 77s/7½ d. per oz. brutto.

Om försäljning gäller ett större parti guldmynt är det nästan alltid fördelaktigast för säljaren att låta smälta myntet till tackor och analysera dessa och sedan sälja dem till banken enligt reglementerat pris.

Kostnader

Trefaldig analys (fordras av banken)	4s/6 d.
Resultatet av två dubbla analyser (vilka fordras av banken ifråga om mynt, som omsmälts till tackor)	6s/-
Dubbel analys (brukas i marknaden, då "London-analys" begäres)	3s/-

Smältning

¼ d. per uns å vikten efter smältningen.

Smältnings- och raffineringkostnader

2 d. per uns då finhalten är	800 tusendedelar eller däröver
2½ d. " " " " "	700-800 "
2½ d. " " " " "	700 "

Public Drawing Office.

Benämningen på denna avdelning kan lätt leda till missförstånd. Den har intet att göra med den stora publiken utan uteslutande med mottagandet och bokföringen av statens och publika inrättningspenningar. Häruti överensstämmer dess allmänna karaktär med "Statsverkets upp- & avskrivnings räkning" vid Finlands Bank. Men medan Finlands Bank endast har ett konto för Statsverkets räkning och icke tager någon befattning med vilka grenar av förvaltningen, som krediteras med insatta medel, har Bank of England under huvudtiteln "Public Accounts" öppnat räkningar för de olika inrättningar, som lyda under statsförvaltningen. (Se bil. 39).

Utom den dagliga rapporten till direktionen över "Cash Balances on the Public Accounts" (Bil. 39), utskrives för finansministeriets räkning en särskild kontokurant (Bil. 40).

Discount Office.

De växlar som förekomma i rörelsen kunna delas i tvenne kategorier: "Treasury Bills" och handelsväxlar. Det i marknaden förekommande förrådet av handelsväxlar varierar i enlighet med rörelserna inom den internationella handeln och det pris, som i London bjudes för dessa växlar. Den inhemska handeln begagnar i mycket liten utsträckning växlar och därför förekomma relativt få inhemska växlar. De som finnas diskonteras direkt i bankerna och komma icke ut i marknaden. Orsaken till den obetydliga förekomsten av inhemska växlar är som sagt den, att grossisterna vanligen fordra kontant betalning eller också giva en öppen kredit. De förefintliga handelsväxlarna har marknaden erhållit direkt från utländska trassater eller banker, från växelmäklarfirmorna, "overseas"-bankerna och utländska banker med kontor i London.

London-bankerna anlita icke direkt Bank of England, då de äro i behov av penningar, således förekommer icke någon rediskontering från deras sida. Vid penningknapphet är det därför "the Market" - icke bankerna - som måste anskaffa de nödiga medlen. Det är dock egentligen endast i slutet av juni och slutet av september, då bankerna stärka sin

CONFIDENTIAL

LONDON MONEY MARKET

The various agencies which constitute the London Money Market are the discount houses and other bill brokers, the London bankers, the accepting houses or merchant bankers, the Overseas, Foreign and Exchange Banks, the Government and the Bank of England. Some of these supply bills, some money, and some both money and bills. "The Market", however, is a term usually applied only to the discount houses and other bill brokers and will be used in this statement in that sense. To begin with the supply of money.

Where does "the market" get its funds?

1. From capital of their own, but of course this is not large in proportion to the total volume of bills in the market.
2. Some houses accept money at call and on deposit, giving for the latter a rate $\frac{1}{4}$ or $\frac{1}{2}\%$ above the deposit rate of the clearing banks.
3. A large part of their resources comes from the clearing banks, the bulk of this being lent for seven days. Some money also comes from banks other than clearing banks and from accepting houses, merchants, etc.
4. A further supply comes from foreign funds seeking temporary investment in London. There has always been a considerable volume of foreign funds both lent and borrowed in London as a chief international market and since the war a growth in the practice of Central Banks holding a part of their assets in foreign currencies has been an additional factor.
5. In cases where the first four sources are temporarily insufficient, the market has to borrow from the Bank of England (or discount bills with the Bank). While the funds obtainable from the first four sources are at rates normally profitable to the bill brokers, recourse to the Bank of England is normally

the reverse of profitable to them. Unlike the state of affairs 50 years ago in London or in New York at the present time under the Federal Reserve system, it is now unusual for the market to be indebted to the Bank of England and normally they are so infrequently except at the end of each half-year - June and December.

To return to item No.3. The clearing banks keep as a rule about 11 or 12% of their deposits in the form of balances at the Bank of England and till money, i.e., notes and coin. Their second line of defence consists of call and short loans to the bill brokers, about 8% of their deposits. Their advances to trade and private depositors are equivalent to about 53% of their deposits; their portfolio of bills discounted to about 15%. The rest of their assets are investments, mostly in government securities. The deposits of the clearing banks are now about £1,800 millions; their loans to the market are therefore about £144 millions.

Every day each bank has to estimate what claims it will have to meet. If its receipts do not balance its outgoings it will have at the end of the day a larger or smaller balance with other bankers or, in the case of clearing banks at the Bank of England, than the percentage of deposits it regards as normal. If it anticipates an excess of receipts it will be ready to lend this surplus to the bill market; if it anticipates a shortage, it may call in money from the market, or allow its balances with other bankers or at the Bank of England to drop temporarily below normal. The brokers attend at the various banks each morning to know their fate. A bank is not able to estimate its position exactly; on the other hand it will tend to err on the side of safety. It does not wish, at the end of the day, to be caught short; but it may well find it can lend more. It is anxious that this surplus money shall not lie idle, and the brokers could often get, from banks other than clearing banks who never lend below their agreed minimum rate, towards the

close of business, further supplies of money at very cheap rates - but until the next morning only. This money was known as "night" or "bad" money.

The money lent by the banks is secured by the bills in which the market deal or by the "floaters" (mostly short term bonds) which they hold. The Banks are usually satisfied with security to the actual value of the loan; the Bank of England on the other hand requires a clear margin of 5%.

The banks all call money from the market at regular intervals and make other calls irregularly. The regular calls come at the end of June and December when the banks require to strengthen their cash holdings for publication in their half-yearly balance sheets. This is known as "window dressing". For the same purpose the banks try to fill their portfolios with bills maturing at the end of the half-year, which therefore tend to command a lower rate.

Subsidiary periodical calls by individual banks now occur almost weekly and have done so since 1921, when the banks began to publish monthly statements in a new form. These statements represent the average of the actual figures of all the Mondays, or Tuesdays, or Wednesdays etc. in the month, as the case might be. A bank making up on Tuesday can allow its cash to fall below its requirements for one, two or even three Tuesdays, but the more often it does so the greater the cash holding will have to be on the remaining occasions in order that a satisfactory average may be established. The market therefore is called upon on most days in the week to repay some loans to cover some particular bank's deficiency in average cash. This again is a sort of "window dressing". But the disturbance is not as great as it might otherwise be owing to the practice of the largest banks in choosing different days of the week for making up, so that if one bank is calling another may be lending out again rather more than usual. It may be mentioned here that when the market repay loans their cheques are accepted by the

banks and the security for the loans is delivered against them, i.e., before they have been cleared.

If real stringency occurs, it is the market who approach the Bank of England for additional funds, not the bankers, though it is they who require them. Neither do the banks lend to each other. The market is, however, but seldom "in the bank", except at the half-yearly periods, when many millions are furnished by the Bank of England, mostly on seven day loans at $\frac{1}{2}\%$ above Bank Rate.

The relationship of the market to the Central Bank may be summarised as follows: as in New York, the volume of funds in the market is largely determined by the maintenance by the commercial banks at the Central Bank of a practically fixed proportion of cash. The system in London is, however, unlike the system in America and in most countries in that the commercial banks do not directly discount at or borrow from the Central Bank or from each other and hence the adjustment of the market is made exclusively through the bill brokers.

The discount market consists of three large companies, some small ones and about twenty firms.

The dealings of the big banks with the market are not of course confined to the lending of money by the former to the latter. The Banks are also the chief purchasers of such bills as are held temporarily in the reservoir of the market. Once purchased, the bills do not again come on the market. For this reason, no doubt, the brokers do not endorse the commercial bills they sell the banks: but none the less they guarantee them. The Banks, however, also scrutinise the bills and the experience gained by both parties is to some extent shared between them.

Turning to the supply of bills.

These may be divided into two categories: Treasury Bills and Commercial Bills. The supply of Commercial Bills in the market varies in accordance with movements in international trade and with the price offered in London for such bills. Domestic trade now makes very little use of bills and consequently few inland

bills are drawn nowadays, and even those that are drawn are discounted with the banks direct and do not come into the market. The reason for the falling off in inland bills is that retailers usually now pay wholesalers in cash or receive an open credit.

The supply of Commercial Bills is obtained by the market direct from drawers and banks abroad and in London, from the accepting houses, overseas (i.e. colonial) banks, and foreign banks with London offices. Bills are drawn upon, or bought abroad by such banks and are sent to London for acceptance. After acceptance they usually remain in London until payment.

A word may here be said about the acceptance houses or merchant bankers. They are not bankers in the English sense of the word, for they do not invite deposits drawn upon by cheque. Apparently they are still to some extent merchants, importing and exporting goods; but primarily their business is to accept bills on commission and to issue most of the foreign loans - for governments and municipalities etc. - floated in London. The reasons for the specialisation of the function of accepting are well known and need not be described. Since the war the joint stock banks have undertaken acceptance business on a large scale and they now absorb a considerable share of it.

Commercial Bills are mostly fine bank bills of three months currency. The Bank of England require two good British names, one of which must be that of the acceptor, and will not discount bills of an unexpired currency exceeding 126 days. The bulk of the bills naturally tend to be of a nature in all respects suitable for rediscount or hypothecation at the Bank of England and such bills usually command the finest rates. At the present time, however, the large volume of Treasury Bills provides an easy means of obtaining accommodation from the Central Bank.

The supply of Treasury Bills varies of course with the needs of the British Government. The amount of these outstanding, which in recent years has averaged about £600 - £650

millions

millions, varies from week to week, usually increasing during the last nine months of the year and tending to fall considerably in the spring quarter. The collection of the revenue, which under the British system is most active at that period, provides funds which enables the Government to pay off perhaps as much as £50 millions of their floating debt in Treasury Bills. The collection of the revenue produces some stringency in the market and, were it not for the repayment of bills by the Government in this way, the pressure would of course be still more severe, and the market would become largely indebted to the Bank of England.

Three months' Treasury Bills are obtained from the Government through the Bank of England by tender. Tenders are received every Friday for an amount of, say, £30 - £50 millions, announced a week previously, and the bills are dated and paid for on any day in the week following that in which they are tendered for. Only bankers and brokers may tender, and the smallest tender permitted is for £50,000, while the smallest denomination of bill is for £5,000. It is evident that such bills are rather unsuitable for the ordinary investor but very suitable for the Money Market.

It is not known how great is the volume of Commercial Bills at the present time, but it is safe to say that it is considerably less than that of the Treasury Bills. These therefore exercise a preponderant influence. The average rate at which Treasury Bills are sold each week is perhaps the best single indication of the state of the market.

After acceptance, the Commercial Bills remitted from abroad are mostly sold to the discount houses and brokers; these act in part as intermediaries between the drawers of the bills - who want working capital at once and must therefore sell their bills - and the eventual purchasers, mostly bankers, who require self-liquidating short term investments. The market also hold a large amount of Treasury Bills. The market does not sell all the bills they buy; some they retain in their portfolios until maturity.

In conclusion it may be well to emphasise the essential breadth of the London market as shown by the fact that large amounts of bills can be converted into cash and large amounts of money lent or called from the market with little or no disturbance to market quotations. It follows that significance must be attached to changes of rates which in some markets might be regarded as trifling. For example, a movement of 1/16th per cent. in the three months' rate for bank bills is significant, for it may be sufficient to restore equilibrium between demand and supply.

11
FREQUENT
BOND

kassabehållning på grund av halvårsbilanserna, som marknaden måste anlita Bank of England.

"The Bank" fordrar två goda brittiska namn, av vilka acceptantens skall vara det ena. Dessutom diskonterar banken icke växlar, vilkas löptid överskrider 126 dagar. De rikligt förekommande skattkammarväxlarna erbjuda det enklaste och mest anlitade sättet att erhålla penningar från banken.

1) Växlar emottagas i "parcels" d.v.s. buntar jämte bifogade maskinsummeringar. Slutsumman och antalet växlar införes i en

2) Day-Book. Varje post växlar adderas medelst maskin å ett ark, som kallas "make". Räntan beräknas därpå genom användande av 5 % räntetabeller och reducering av de erhållna resultaten. Debet- och kreditverifikat utskrivs enligt denna "make".

3) Journalisering. Varje "parcel" förtecknas för hand på lösa journalblad. Summeringar och ränteberäkningar utföres ånyo såsom kontroll av "the make".

Detaljer å journalbladet:

Diskonteringsdatum
Växels utställningsdag
Trassatens namn
Acceptantens namn
Indossenterna
Förfallodag
Belopp
Referensnummer

4) Warrant-Book. Slutsumman å varje "parcel" samt antalet växlar införes från varje "make". (En kontroll över "Day-Book").

Växlarna börja vanligen inkomma till kontoret efter 14.30 och arbetet bör vara färdigt omkring kl. 17.

Vid dagens slut hava alla "parcels" blivit kontrollerade, räntan uträknad och kontrollerad, debet- och kreditreversal utskrivna, och i händelse av växelinköp för kunders räkning (o/a customers) har en nota utskrivits för varje kund utvisande växlarnas totalbelopp och den ränta som krediterats kundens konto.

Följande morgon bokförs alla poster med ledning av journalbladen.

Register:

- a) "Upon Ledgers" (acceptanternas namn)
 - b) "With Ledgers" (diskontörers och köpars namn)
 - c) "Endorsers Ledgers"
- innehålla därjämte noggrann beskrivning av växlarna.

Lösbladssystem användas för alla dessa register.

I fråga om diskontfirmors och mäklares indosseringar böra dessa så vitt möjligt stödas av ytterligare ett gott namn.

Förfallodagar

- a) "Upon Accounts".

Förfallande växlar plockas ut en dag före den verkliga förfallodagen sålunda, att varje konto genomgås, och förfallande växlar antecknas i en bok (Slipping Book) och avförs från kontot.

- b) "With Accounts".

- 1) Diskonter (liksom "Upon Accounts")
- 2) Vxlar inköpta för kunders räkning.

Summan för varje förfallodag uttages från journalen, samtidigt som växlarna bokförs. En daglig kontroll över förfallande växlar å varje "With Account" erhålles genom jämförelse med "Bill Office", som håller växlarna i.o.f. inkassering.

- c) "Endorsers Accounts" = "Upon Accounts".

Ledger Agreement Diary.

För kontroll av balansen å "Upon Accounts" föres denna bok, som giver ett löpande saldo för varje särskild liggare.

Diarier

- a) för inköpta växlar.

Ett särskilt diarium föres för varje "With Account" och bokföres från "The Makes":

Datum för inköpet
Kurs
Belopp

b) för diskonter.

Diskonterade växlar föras alla i ett diarium; Treasury Bills och handelsväxlar skilt för sig.

Dessa böcker föras för jämförelse av summan av förfallande växlar med uppgifterna från "Bill Office".

Running total Diary. Ett fortlöpande saldo, som inbegriper alla "With accounts" och samtidigt utgör en kontroll över "With Ledgern". Veckorapporten uppgöres på grund av denna bok.

List of Bills purchased o/a The Bank. "Make"-blad användas - ett särskilt blad för varje förfalldag. Växlarna tilläggas dag för dag, allteftersom nya inköpas. Dessa listor utskrivas för att underlätta "Transfer Work" d.v.s. överföring av växlar, som säljas till en kund vid en tidpunkt, då det är omöjligt att inköpa dem direkt från marknaden.

Rapporter:

Daglig rapport. En maskinskriven förteckning över de viktigaste acceptant- och indossenträkningarna.

Månadsrapporten består av tre delar:

1) innehåller de summor, som balansera å varje "Upon", "With" och "Endorsers" räkning.

2) En förteckning över acceptanterna å växlar, som äro indosserade av diskontfirmor eller mäklare.

3) Övriga indosseringar (införda med rätt i "Endorsers' Ledger")

Veckorapport över belopp, som balansera å "Customers' Purchases". Denna rapport, som sändes till Chief Cashier's Office, innehåller summan av de balanserande växlar, som äro inköpta eller hållas för inkasso för kundernas räkning.

Denna korta redogörelse över verksamheten vid Bill Office kan icke klarlägga arbetsmetoderna utan tjänar snarast till att visa, vilken mångfald av bokföringsarbeten, som förekomma, vilka göra systemet mycket invecklat men även erbjuda möjligheter till en mångsidig kontroll

av arbetet.

Treasury Bills.

Brittiska regeringen utbjuder för närvarande tre månaders skattkammарväxlar till salu. Den summa, som kommer att utbjudas, tillkännagives varje lördag och anbud (tenders) emottagas följande fredag för växlar, vilka utställas och skola betalas under tiden mellan därpå följande måndag och lördag. Anbuden mottagas vid Bank of England och öppnas i närvaro av en tjänsteman från finansministeriet samt Bank of Englands chefdirektör eller hans närmaste man. De högsta anbuden (högsta kurserna) accepteras, oberoende av de belopp de enskilda anbudena gälla, tills man nått den summa som utjudits.

Här bifogas de blanketter som användas i samband med försäljningen av Treasury Bills.

Nº 1 är den notis, som publiceras angående "tenders", som emottagas följande fredag. Den ingår i London Gazette.

Nº 2 är den blankett, som bör användas vid inlämnandet av anbud.

Nº 3, 3a och 3b äro de blanketter som banken använder för att meddela sökande, att deras anbud accepterats antingen till fulla beloppet eller delvis. Nº 3b gäller växlar för följande lördag och är därför anorlunda stiliserad.

Nº 4 är det preliminära tillkännagivandet av resultatet av teckningen. Detta meddelande är vanligen tillgängligt före klockan 14 och tjänar till att giva "The Market" i det närmaste korrekta detaljer, innan affärerna avslutas för dagen.

Nº 5 är den officiella notis, som anslås för publiken omkring klockan 16. Samtidigt underrättas även tidningarna.

Nº 6 är det slags register banken använder för bokföring av godkända "tenders".

"Routine Section" och "Foreign Exchange Section".

Den förra av dessa avdelningar motsvarar i det närmaste "Foreign Department" vid Royal Bank of Scotland men var dess verksam-

CONFIDENTIAL

LONDON FOREIGN EXCHANGE MARKET

WITH SPECIAL REFERENCE TO QUOTATIONS AND GOLD POINTS

Until the end of 1920 and as far back as 1820 the Royal Exchange was the regular meeting place for the transaction of foreign exchange business in London, meetings on 'Change being held twice a week and lasting generally for an hour or so. The amount of business done there had, however, begun to diminish before the War, and it had long been the practice of the brokers to visit each morning the principal banks dealing in exchange. After the War, meetings of dealers and brokers on 'Change ceased to have significance and they were abandoned at the end of 1920. The market has now no meeting place, nor has it any Clearing House for exchange transactions, settlement in London being effected in all cases by cheque. Business is conducted entirely by telephone. In particular the use of the telephone for dealings with the Continent is a post-War development.

The market at the present time consists of perhaps some 120 dealers and about 40 or 50 brokers. The dealer may be a principal or an agent. Prior to 1914 the chief dealers were the German and other foreign banks in London. From the beginning of the War the English Joint Stock Banks began to take a much larger share of the business and they are now among the chief dealers (acting as agents) in the market. The broker is a middle-man who brings together buying and selling orders. He makes a rate but has no interest in it. The same rate is passed by the broker to the buying and selling dealer and the broker's remuneration is regulated by a fixed scale, which ranges from 1/16 to 1 per mille, according to the nature of the currency dealt in and the size of the transaction. This charge is divided equally by the broker between the buyer and the seller. The broker

is not supposed to deal (i.e. to act as agent) himself. Some brokers specialise in particular exchanges, and some also in forward exchange.

The London market is a free market, there being no official control or supervision, no official list of quotations, and no stamp or other duties imposed on dealings. There are, however, two unofficial organisations which regulate to a considerable extent the general conduct and routine of business: one is the Association of Foreign Exchange Brokers, constituted in 1922, to which practically all brokers belong; the other is a quite informal committee of dealers, on which the chief Banks, other than the Bank of England, are represented. The Bank of England does not intervene on the exchange market. Dealings take place continuously from about 10 in the morning until 6 o'clock in the evening, except that on Saturdays the market is closed after about one o'clock.

The amount of foreign exchange business has greatly increased since the War, and the forward exchange market, which already existed for U.S.A. dollars, has been developed. Before the War, business was almost entirely in cheques and bills of exchange, and cable quotations were only available on a few centres. The "Times" now publishes rates on more than 40 centres as compared with about 25 in 1914, and quotations are nearly all for telegraphic transfer. There is no means of accurately estimating the turnover of the market. In eight or ten leading currencies there is a wide market, though even in some of these the volume of dealings may vary considerably from day to day or from season to season.

The rates now quoted daily in the Press are practically all London rates, whereas at one time before the War they used generally to represent rates made in foreign centres. The published rates are obtained from various sources and give different aspects of the market: some represent the closing buying and selling rates, some the closing middle rates, some the average

average rates for the day, and some the range of quotations. It is the last named which have for some years now appeared in the "Times". Closing buying and selling rates are given in the "Financial News", "Morning Post" and "Daily Telegraph". The Bank of England's Statistical Summary gives a monthly average of daily rates which are a mean between opening and closing rates.

European countries are (and with scarcely an exception have always been) quoted in terms of their own currency, but a few Eastern and South American rates are quoted in sterling. The South African and Australian exchanges are almost wholly in the hands of Colonial Banks with offices in London, and dealings in Eastern currencies are mostly transacted through the Eastern Banks.

Contracts for telegraphic transfers are effected in every case for payment 'here and there', i.e. the foreign currency and the sterling are both paid on the same date. The 'usance', viz., the time elapsing between the date of the contract and the date of payment, varies from time to time and from place to place. A list of the usances now prevailing is attached.

The exchanges on London have the London export gold point as one of their limits. ~~A list of approximate current gold points vis-a-vis a number of centres is also appended.~~

VALUE DATES

London Usance.

Amsterdam	=	2 days	Oslo	=	2 days
Budapest	=	3 "	Prague	=	3 "
Brussels	=	Clear 2 Working days	Paris	=	2 Working days
Batavia	=	7 days	Rio de Janeiro	=	2 days
Buenos Ayres	=	2 "	Reval	=	7 "
Berlin	=	Clear 2 Working days	Sofia	=	7 "
Bucarest	=	5 Working days	Stockholm	=	2 "
China	=	3 days	Santos	=	2 "
Copenhagen	=	2 "	Vienna	=	3 "
Japan	=	3 "	Warsaw	=	7 "
Helsingfors	=	2 "	Zagreb	=	7 "
Lisbon	=	3 "	Zurich	=	2 "
Madrid	=	2 "			
Milan	=	3 "			
New York	=	2 "			

het betydligt mera inskränkt och dessutom fördelad på andra avdelningar, vilket även framgår därav, att båda ovannämnda avdelningar sammanlagt sysselsatte endast 4 personer. Något nytt av intresse är icke att omnämna. Visserligen arbetade denna avdelning även med "Gold Points", men obekant som jag var med detta invecklade område av bankverksamhet, kunde jag naturligtvis icke, på den enda dag som var avsedd härför, inhämta något av värde. Jag bifogar ett memorandum angående "London Foreign Exchange Market".

Loans Office (incl. Dividend Pay Office.)

Denna avdelnings verksamhet inskränker sig till emissionen av nya lån samt inlösen av kuponger och dividend-warrants. De tider, då nya lån förberedas, mångdubblas personalen, men även i vanliga fall sysselsätter den en rätt stor personal. Vid den tid jag besökte kontoret, arbetade man med 5 % Konverteringslånet 1944-64 och då jag erhöll en mängd formulär hörande till detta lån, vill jag ge en kort beskrivning av det system, som tillämpas vid nyemission.

- Nº 1. Först utsändes till bankerna och mäklarna ett cirkulär innehållande bestämmelserna angående konverteringen.
- Nº 2. För allmänhetens räkning utgives ett prospekt.
- Nº 3. Postverket utgav även ett prospekt för de personers räkning, som registrerat Stock i de ursprungliga lånen genom postverket.
- Nº 4. Hugade tecknare ägde insända en anhållan åtföljd av en förskotts-betalning utgörande 10 % av den summa som tecknades. Något kvitto över detta förskott gavs icke. Det hade sina svårigheter redan på grund av det stora antalet teckningsvilliga (ca. 70,000).
- Nº 5. Dessa ansökningar (applications) införs omedelbart å "Slippings", vilka förses med numror löpande från 1-25 å första listan, 26-50 å andra o.s.v. Å dessa listor införs endast det belopp som tecknas och den deponerade summan. "Slipping"-nummern antecknas i vänstra marginalen av ansökningsformuläret.
- Nº 6. Härå införes antalet ansökningar gällande de olika valörerna samt den summa som tecknats av varje valör. Slutsumman å detta plakat

- bör stämma med "Slipping"arnas slutsumma.
- Nº 7. Sedan införs ansökningarna å registerblad och registernummern stämplas i högra hörnet av ansökningen.
- Nº 8. I sinom tid tillsändes tecknaren ett "Letter of Allotment" angivande huru stor del av det belopp han tecknat i verkligheten tillkommer honom samt den rest, han har att betala, senast den 1:sta februari 1930. Denna rest kunde även betalas tidigare och beräknades i så fall 5 %:s rabatt.
- Nº 9. Om en bank inlämnar ett större antal "Allotment Letters", böra dessa vara förtecknade och ordnade.
- Nº 10. 5 % War Bonds.
- Nº 11. 5 % War Loan kunde konverteras eller liksom
- Nº 12. 5½ % Treasury Bonds användas vid betalning av restsumman.
- Nº 13, 14 och 15 äro kvitton över inlämnade "Allotment Letters", vilka skola utbytas mot dylika av lägre valörer, "Bond Certificates", "Registered Deed Certificates" eller "Certificates of Inscription".
- Nº 16 användes då teckningen skett per post.

Dividend Pay Office.

Kuponger böra inlämnas förtecknade å listor, vilka banken tillhandahåller. För varje lån finnes särskilda listor. Betalningen erhålles efter 3 dagar, sedan kupongerna kontrollerats. Vid emottagandet konstateras endast, att kupongerna äro förtecknade å riktig blankett, varefter en nummer stämplas å listan och en "call ticket" med samma nummer och betalningsdagens datum utgives. Andra hälften av denna ticket stannar i banken och ifylles med uppgifter angående lån, belopp, datum och inlämnare.

Listorna sorteras efter olika lån och förfallodagar samt förses med en serienummer, varefter slutsummorna och nummern införs i en Journal.

Kupongböckerna havä nummer från 1 upp till sista obligationsnummern. Av dessa kupongböcker framgår det, vilka kuponger av ett

lån, som äro oinlösta vid en viss tidpunkt. Stämning tages med den tidigare nämnda Journalen, som innehåller avdelningar för varje lån. Om fel föreligger, och isynnerhet om fråga är om större lån, är uttagandet av balanserna mycket arbetsdrygt, då tusentals poster måste kontrolleras.

Sedan kupongerna äro kontrollerade utskrivs "Credit Tickets" eller checker, som efter det de genomgått av en "Counterman" utgivas emot "call tickets".

Bond- och kupongböcker finnas till ett antal av omkr. 900, och varje bok innehåller i regeln 10,000 nummer. Om bonds annulleras eller överförs till "Inscribed Stock", utstrykas motsvarande nummer ur böckerna.

Enligt en beräkning gjord den 31/8 1919 förhöllo sig de olika slagen av dividend-warrants och kuponger till varandra som följande jämförelsetal:

	Warrants	Coupons
Government	89.80	51.47
India	4.64	.73
Foreign	.10	44.58
Colonial	2.82	2.04
Corporation	2.39	.77
Sundries	.25	.41
	<hr/>	<hr/>
	100.-	100.-

Stock Office.

Min sista exkursion gällde Stock Office. I likhet med Loans Office har denna avdelning icke direkt att göra med den egentliga bankverksamheten, utan är dess verksamhet inskränkt till bokföring av de lån, som emitterats genom Loans Office samt inregistrerandet av de transaktioner, som kunna förekomma.

Då man tar i beaktande det stora antal lån, som Bank of England emitterat för såväl statens räkning som för kolonier, städer, olika järnvägsföretag o.s.v., inser man vilket omfattande arbete, som utföres vid denna avdelning. I själva verket kunde den snarast be-

tecknas som ett särskilt ämbetsverk. Den är inrymd i en stor 4 vånings byggnad vid Finsbury Circus och lär sysselsätta över 1,000 personer.

Att på den korta tid, som var utmätt för detta besök, få någon närmare inblick i arbetet var absolut omöjligt. Med några ord vill jag dock beröra de grundprinciper, jag fäste mig vid.

De flesta brittiska värdepapper äro emitterade antingen i form av:

- 1) Inscribed Stock
- 2) Registered Stock eller
- 3) Bonds to Bearer

eller också kunna två eller alla tre formerna på en gång användas.

Inscribed Stock. I detta fall är obligationsägarens enda bevis för sin äganderätt de anteckningar, som gjorts i böckerna å Stock Office. Överlåtelse kan försiggå endast genom ägarens personliga medverkan eller också genom hans ombud. Själva överlåtelsehandlingen består däri, att säljaren undertecknar en i bankens liggare utskrivna "transfer". På begäran utfärdas ett kvitto över "Inscribed Stock". Detta kvitto har i och för sig intet värde och kan icke överlåtas (Bil. 41).

Registered Stock. I detta fall är ägaren även inregistrerad i bankens böcker för ett visst belopp av lånet, men dessutom har han erhållit ett certifikat över sin andel (Bil. 42). Vid överlåtelse av hela andelen eller del därav behöver ägaren icke personligen infinna sig å Stock Office utan är det nog, att han undertecknar och låter bevittna en s.k. "transfer" (Bil. 43). Certifikatet och överlåtelsehandlingen inlämnas sedermera av den börsmäklare, som har hand om saken, till Stock Office. Innan några åtgärder vidtagas underrättar dock kontoret per brev ägaren om att en överlåtelsehandling (transfer) blivit inlämnad och anhåller om hans godkännande (Bil. 44). Inlämnaren erhåller ett kvitto med uppgift om, när det nya certifikatet kan avhämtas (Bil. 45). Om överlåtelsen gäller endast en del av den summa, som certifikatet utvisar, utskrives ett nytt å resten, varpå det gamla förstöres.

I likhet med vad fallet var vid "Dividend Pay Office"

har varje lån sina register även vid Stock Office. För några av de största lånen behövas 40 å 60 register. Dessutom finnes ett kortregister över "Stockholders" innehållande mer än 1 miljon kort.

Fördelen av "Inscribed" och "Registered Stock" är naturligtvis den, att risken för förluster genom stöld, olyckshändelse eller dylikt är betydligt mindre än i fråga om obligationer till innehavaren. Också har de förra formerna vunnit betydligt flera anhängare på senare tider.

Obligationer till innehavaren utfärdas på samma sätt som hos oss till bestämda valörer. Den som så önskar kan när som helst få "Bearer Bonds" utbyta mot "Stock" eller vice versa (Bil.46).

Till sist vill jag i några få ord sammanfatta mina intryck av denna studieresa. Att framhålla något, som direkt kan tillämpas på våra förhållanden, är svårt, beroende dels på att bankverksamheten över huvud på de flesta områden följer så att säga allmänna regler, vilka tillämpas även hos oss, och dels uppvisar olikheter, vilka äro grundade på lokala förhållanden och nationella sedvänjor och därför icke kunna omplanteras.

Dessutom kan jag verkligen icke med fog peka på något av det jag sett och säga: "Detta är verkligen mycket bättre, så böra vi hava det", ty i det stora hela motsvarar vår bankpraxis sitt ändamål och det är huvudsaken. Att den skulle verka på något sätt föråldrad jämförd med engelsk praxis, kan jag icke heller säga. Snarare föreföll det mig stundom som om man i England följt föråldrade och i synnerhet alltför invecklade metoder. Man synes icke vara så synnerligen begiven på att pröva nya ideer. Så länge de gamla metoderna fylla sin uppgift är allt väl. Först då de icke längre kunna hålla jämna steg med utvecklingen, och ett verkligt behov av reformer gör sig gällande, anser man det vara tid att tänka på sådana.

Den största nyttan av min studieresa anser jag därför ligga däri, att jag i stora drag fått ett begrepp om, huru de engelska

bankerna arbeta och en viss kännedom om samverkan mellan de olika faktorerna på penningmarknaden i London. Med andra ord; jag vet ungefär vad som göres i engelska banker och varför det göres, om jag också ofta nog icke kan säga huru saken bedrives i detalj.

Helsingfors, den 29 september 1930.

B. Frietsch.